

נוסח עדכני נכון ליום: 14-02-2023

חוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016

פרק א': מטרה ופרשנות

מטרה

1. מטרתו של חוק זה לקבוע הוראות בתחום המשפט הפלילי והמינהלי לרבות סמכויות אכיפה מיוחדות, לצורך מאבק בטרור ובכלל זה לשם –

(1) מניעת הקמתם, קיומם ופעילותם של ארגוני טרור;

(2) מניעה וסיכול של עבירות טרור המבוצעות בידי ארגוני טרור או יחידים;

והכול בשים לב למאפיינים של ארגוני הטרור ועבירות הטרור, לסיכון הצפוי מהם לביטחון מדינת ישראל, לתושביה ולסדרי השלטון בה, ולמחויבותה של מדינת ישראל למאבק בטרור ברוח האמנות הבין-לאומיות שהיא צד להן, תוך איזון עם מחויבותה של מדינת ישראל לזכויות האדם ולאמות המידה המקובלות בתחום זה במשפט הבין-לאומי.

הגדרות ופרשנות

2. (א) בחוק זה –

"ארגון טרור" – כל אחד מאלה:

(1) חבר בני אדם בתבנית מאורגנת ומתמשכת, שמבצע מעשי טרור או פועל במטרה שיבוצעו מעשי טרור, ובכלל זה חבר בני אדם כאמור שעוסק באימונים או בהדרכה לביצוע מעשי טרור או שעושה פעולה או

עסקה בנשק לביצוע מעשי טרור, בין שהוכרז ארגון
טרור לפי פרק ב' ובין שלא;

(2) חבר בני אדם בתבנית מאורגנת ומתמשכת,
שפועל, במישרין או בעקיפין, כדי לסייע לארגון כאמור
בפסקה (1), או במטרה לקדם את פעילותו של ארגון
כאמור, ובכלל זה לממנו, והכול באופן שיש בו תרומה
ממשית או מתמשכת לפעילות הארגון או בזיקה
ממשית אליו, ובלבד שהוכרז ארגון טרור לפי פרק ב';

(3) ארגון שהוכרז מחוץ לישראל ארגון טרור, ובלבד
שהוכרז כאמור לפי פרק ב';

לעניין הגדרה זו –

(א) "תבנית מאורגנת ומתמשכת" – תבנית שאינה
אקראית ושנועדה להתקיים פרק זמן, אף אם אין מדרג
בין החברים ואין להם תפקידים מוגדרים;

(ב) אין נפקא מינה אם חברי הארגון יודעים את זהות
החברים האחרים אם לאו, אם הרכב חברי הארגון
קבוע או משתנה, אם הארגון מבצע גם פעילות חוקית
ואם הוא פועל גם למטרות חוקיות;

(ג) יראו פלג, סניף, סיעה או מוסד של חבר בני אדם
כאמור וכל גוף הכפוף לו, כחלק מארגון הטרור, גם אם
כינויים שונה;

"ארגון טרור מוכרז" – חבר בני אדם שהוכרז, לפי
הוראות סעיפים 4, 6 או 11, כי הוא ארגון טרור;

"ארגון ציבורי בין-לאומי" – ארגון שנוסד בידי שתי
מדינות או יותר, או בידי ארגונים שנוסדו בידי שתי
מדינות או יותר;

"הוועדה המייעצת" – הוועדה שמונתה לפי הוראות
סעיף 14;

"ועדת השרים" – ועדת שרים לענייני ביטחון לאומי
כמשמעותה בסעיף 6 לחוק הממשלה,
התשס"א-2001;

"חבר בארגון טרור" – אדם הנמנה עם ארגון טרור,
ובכלל זה –

(1) מי שנוטל חלק פעיל בפעילות של ארגון טרור או
פועל כנציג או כשלוח מטעם ארגון טרור;

(2) מי שהביע את הסכמתו להצטרף לארגון טרור,
לפני מי שיש לו יסוד סביר להניח כי הוא נמנה עם
ארגון טרור או נציג או שלוח מטעמו;

לעניין הגדרה זו –

(א) מי שהציג את עצמו לפני אחר כחבר בארגון טרור,
חזקה כי הוא נמנה עם ארגון טרור; עורר נאשם ספק
סביר לעניין חברותו בארגון טרור, יפעל הספק לטובתו;

(ב) מי שהיה חבר בארגון טרור יראו אותו כחבר באותו
ארגון, אלא אם כן הוכיח כי חדל מלהיות חבר בו; ואולם
אם לא נטל חלק פעיל בפעילות של ארגון טרור ולא
פעל כנציג או כשלוח מטעם ארגון טרור, ועורר ספק
סביר לעניין חברותו בארגון הטרור, יפעל הספק
לטובתו;

(ג) לא ייחשב חבר בארגון טרור מי שהוכיח שלא היה
מודע לכך שהארגון הוא ארגון טרור; לעניין זה, "היה
מודע" – לרבות חשד ונמנע מלברר;

"חבר בני אדם" – חבר בני אדם בין שהוא מאוגד ובין
שאינו מאוגד;

"חומר מזיק" – חומר כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי
לרבות גרעיני, העלול לפי טיבו, סוגו או כמותו להמית

אדם או לגרום לפגיעה חמורה לגוף, לרכוש, לתשתיות
או לסביבה;

"חוק איסור הלבנת הון" – חוק איסור הלבנת הון,
התש"ס-2000;

"חוק איסור מימון טרור" – חוק איסור מימון טרור,
התשס"ה-2005;

"חוק המעצרים" – חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977;

"מיתקן רגיש" – מקום, לרבות מבנה, מכל או כלי
תחבורה, המשמש לייצור, לעיבוד, להחזקה, לאחסנה,
לסילוק או להובלה, של חומר מזיק או להפקת אנרגיה
מחומר כאמור;

"מעשה טרור" – מעשה המהווה עבירה או איום
בעשיית מעשה כאמור, שמתקיימים לגביהם כל אלה:

(1) הם נעשו מתוך מניע מדיני, דתי, לאומני או
אידאולוגי;

(2) הם נעשו במטרה לעורר פחד או בהלה בציבור או
במטרה לאלץ ממשלה או רשות שלטונית אחרת,
לרבות ממשלה או רשות שלטונית אחרת של מדינה
זרה, או ארגון ציבורי בין-לאומי, לעשות מעשה או
להימנע מעשיית מעשה;

(3) במעשה שנעשה או במעשה שאיימו בעשייתו, היה
אחד מאלה, או סיכון ממשי לאחד מאלה:

(א) פגיעה חמורה בגופו של אדם או בחירותו;

(ב) פגיעה חמורה בבטיחות הציבור או בבריאותו;

(ג) פגיעה חמורה ברכוש, שבנסיבות שבהן בוצעה יש אפשרות ממשית שתגרום לפגיעה חמורה כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב) ושנעשתה במטרה לגרום לפגיעה כאמור;

(ד) פגיעה חמורה בקודשי דת; לעניין זה, "קודשי דת" – מקום פולחן או קבורה ותשמישי קדושה;

(ה) פגיעה חמורה בתשתיות, במערכות או בשירותים חיוניים, או שיבוש חמור שלהם, או פגיעה חמורה בכלכלת המדינה או בסביבה;

לעניין הגדרה זו –

(א) נעשה המעשה או האיום כאמור בפסקה (3)(א) תוך שימוש בנשק או בסכין, יראו אותו כמעשה טרור גם אם לא התקיים בו האמור בפסקה (2);

(ב) נעשה המעשה או האיום תוך שימוש בנשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי, בחומר מזיק או במיתקן רגיש, או תוך פגיעה במיתקן רגיש, העלולים לפי טיבם או סוגם לגרום לפגיעה חמורה בשטח גדול או בציבור גדול, יראו אותו כמעשה טרור גם אם לא התקיים בו האמור בפסקאות (2) או (3);

(ג) נעשה המעשה או האיום על ידי ארגון טרור או על ידי חבר בארגון טרור, חזקה כי התקיים האמור בפסקאות (1) ו-(2); עורר נאשם ספק סביר לעניין זה, יפעל הספק לטובתו;

(ד) אין נפקא מינה אם המניע או המטרה המנויים בפסקאות (1) ו-(2) היו המניע או המטרה הבלעדיים או העיקריים למעשה או לאיום;

(ה) נשק – למעט חלק ואבזר כאמור בסעיף 144(ג) לחוק העונשין;

"נשק" – כהגדרתו בסעיף 144(ג) לחוק העונשין,
 לרבות נשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי;

"נשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי" – נשק המסוגל
 לפלוט חומר מזיק לרבות קרינה רדיואקטיבית;

"עבירה" – עבירה מסוג עוון או פשע;

"עבירת ביטחון חמורה" – עבירת טרור חמורה, וכן
 עבירה שנעברה בנסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש
 לפגיעה בביטחון המדינה ובזיקה לפעילות טרור שהיא
 עבירה כמפורט להלן:

(1) עבירה לפי סימן ב' או סימן ד' בפרק ז' לחוק
 העונשין, למעט סעיפים 102(ב), 103, 111 סיפה
 לעניין גרם ברשלנות של מסירת ידיעה, 113א
 ו-115(א) רישה;

(2) עבירה לפי סעיפים 107, 143, 144, 300, 301א,
 305, 329, 330, 369 עד 375, 454, 456 ו-497
 לחוק העונשין;

(3) עבירה לפי סעיפים 2, 2א, 3, 4, 5, 6 ו-8 לחוק
 למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954;

"עבירת טרור" – עבירה לפי חוק זה או עבירה שהיא
 מעשה טרור;

"עבירת טרור חמורה" – כל אחת מאלה:

(1) עבירה לפי סעיפים 20, 21, 22(ב) ו-(ג), 23, 25,
 28, 29, 30 או 31;

(2) עבירה המהווה מעשה טרור שדינה, לאחר החמרת
 הענישה לפי סימן ב' בפרק ג', מאסר חמש שנים או
 יותר;

"פומבי", "פרסום" ו"פרסם" – כהגדרתם בסעיף 34כד לחוק העונשין;

"פעולה ברכוש" – הקניה או קבלה של בעלות או של זכות אחרת ברכוש, בין שהיא קניינית ובין שאינה קניינית, בתמורה או שלא בתמורה, וכן פעולה ברכוש שהיא גיוס, מסירה, קבלה, החזקה, המרה, פעולה בנקאית, השקעה, פעולה בניירות ערך או החזקה בהם, תיווך, מתן או קבלת אשראי, ייבוא, ייצוא או יצירת נאמנות, או ערבוב של רכוש טרור עם רכוש אחר גם אם אינו רכוש טרור;

"פעילות", של ארגון טרור – לרבות פעילות חוקית או פעילות למטרות חוקיות;

"פקודת הראיות" – פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971;

"פקודת מעצר וחיפוש" – פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969;

"ציבור" – לרבות חלק מן הציבור, ציבור שאינו בישראל וציבור שאינו ישראלי;

"ראש רשות ביטחון" – כמפורט להלן, לפי העניין;

(1) לענין שירות הביטחון הכללי – ראש השירות;

(2) לענין המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים – ראש המוסד;

(3) לענין צבא הגנה לישראל – ראש המטה הכללי של צבא הגנה לישראל;

(4) לענין משטרת ישראל – המפקח הכללי של משטרת ישראל;

"רכוש" – מקרקעין, מיטלטלין, כספים וזכויות, לרבות רכוש שהוא תמורתו של רכוש כאמור, וכל רכוש שצמח או שבא מרכוש כאמור או מרווחיו;

"רכוש הקשור לעבירה" – רכוש שמתקיים בו אחד מאלה:

(1) נעברה בו עבירה או שהוא שימש לביצוע עבירה, קידם ביצוע עבירה או סייע או יועד לביצוע עבירה;

(2) הושג כשכר או כתגמול בעד ביצוע עבירה, יועד להיות שכר או תגמול בעד ביצועה או הושג כתוצאה מביצועה, והכול במישרין או בעקיפין;

"רכוש טרור" – כל אחד מאלה:

(1) רכוש של ארגון טרור;

(2) רכוש הקשור לעבירה שהיא עבירה טרור;

"רכוש של ארגון טרור" – רכוש הנמצא בבעלותו, בחזקתו, בשליטתו או במשמורתו של ארגון טרור, לבד או יחד עם אחר, וכן רכוש המשמש או המיועד לשמש ארגון טרור או לפעילות של ארגון טרור, לרבות רכוש שהארגון מימן את רכישתו או שהעבירו לאחר בלא תמורה; לעניין זה, חזקה כי רכוש הנמצא במקום המשמש דרך קבע לצורך פעילות של ארגון טרור ואינו משמש דרך קבע למטרה אחרת, הוא רכוש של ארגון טרור, אלא אם כן הוכח אחרת;

"רכוש של הנידון" – רכוש הנמצא בבעלותו, בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו של הנידון, לבד או יחד עם אחר;

"רשות ביטחון" – כל אחד מאלה:

(1) שירות הביטחון הכללי;

(2) המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים;

(3) צבא הגנה לישראל;

(4) משטרת ישראל.

(ב) בכל מקום בחוק זה שבו נאמר "מטרה", ראייה מראש את התרחשות התוצאות, כאפשרות קרובה לוודאי, כמוה כמטרה לגרמן.

פרק ב': הכרזה על ארגון טרור ועל פעיל טרור

סימן א': הכרזת שר הביטחון על ארגון טרור

הכרזת שר הביטחון על ארגון טרור

3. (א) שר הביטחון רשאי להכריז, בצו, לפי הוראות סימן זה, כי חבר בני אדם הוא ארגון טרור לאחר ששוכנע כי מתקיים בו האמור בפסקה (1) או (2) להגדרה "ארגון טרור" וכי יש לו זיקה לישראל.

(ב) הכרזה על ארגון טרור תהיה על בסיס בקשה מנומקת בכתב, מאת ראש שירות הביטחון הכללי, או ראש רשות ביטחון אחרת באמצעות ראש שירות הביטחון הכללי ובצירוף חוות דעתו, באישור היועץ המשפטי לממשלה; בבקשה כאמור יפרט ראש רשות הביטחון את המידע והעובדות שעליהם הוא מבסס את עמדתו כי מתקיים בחבר בני האדם האמור בסעיף קטן (א).

(ג) לעניין ארגון טרור כאמור בפסקה (2) להגדרה "ארגון טרור", הפועל בישראל באמצעות גורם מטעמו, לא יגיש ראש רשות ביטחון בקשה כאמור בסעיף קטן (ב) אלא לאחר שניתנה התראה לארגון והוא המשיך בפעילותו ובלבד שמצא כי אין בהתראה כדי לסכל את האפשרות לפעול נגד הארגון.

(ד) ראש הממשלה רשאי, אם ראה צורך בכך במקרים מיוחדים, ביוזמתו או לבקשת שר הביטחון, לקבוע

שהחלטה על הכרזה תהיה של ועדת השרים או של הממשלה; קבע ראש הממשלה כאמור, תבוא לענין סימן זה ועדת השרים או הממשלה, לפי העניין, במקום שר הביטחון, למעט לענין הסמכות להאריך מועדים לפי סעיפים 5(ד), 6(א) ו-7(ד).

הכרזה זמנית

4. (א) שוכנע שר הביטחון, לאחר שהוגשה בקשה בהתאם להוראות סעיף 3(ב), כי מתקיים לגבי חבר בני אדם האמור בפסקה (1) או (2) להגדרה "ארגון טרור", רשאי הוא להכריז, בצו, בהכרזה זמנית כי אותו חבר בני אדם הוא ארגון טרור.

(ב) הכרזה זמנית תעמוד בתוקפה עד למועד כמפורט להלן, לפי הענין:

(1) הכריז שר הביטחון הכרזה קבועה לפי הוראות סעיף 6 – עד למועד כניסתה לתוקף של ההכרזה הקבועה;

(2) הוגשו טענות בכתב לפי הוראות סעיף 5 והחליט שר הביטחון שלא להכריז הכרזה קבועה לפי הוראות סעיף 6, או לא נתן החלטה בענין עד תום התקופה האמורה באותו סעיף – עד למועד ההחלטה כאמור או עד תום התקופה כאמור, לפי העניין.

(ג) שר הביטחון רשאי לבטל הכרזה זמנית, לפי בקשה מנומקת מאת ראש רשות ביטחון, שתוגש בהתאם להוראות סעיף 3(ב), אם שוכנע כי לא מתקיים באותו חבר בני אדם האמור בפסקה (1) או (2) להגדרה "ארגון טרור".

(ד) הודעה על הכרזה זמנית תימסר לארגון הפועל בישראל, ככל שניתן לאתרו בשקידה סבירה, בהקדם האפשרי.

(ה) בתקופה תוקפה של הכרזה זמנית לפי סעיף זה, יראו אותה, לכל דבר ועניין, כהכרזה על ארגון טרור, אלא אם כן נאמר אחרת בחוק זה.

זכות שימוע

5. (א) הכריז שר הביטחון הכרזה זמנית לפי הוראות סעיף 4, רשאי ארגון הטרור שאליו מתייחסת ההכרזה או חבר באותו ארגון להגיש לשר, בכתב, באמצעות הוועדה המייעצת, את טענותיו לעניין ההכרזה טרם קבלת ההחלטה בדבר הכרזה קבועה לפי סעיף 6.

(ב) במסגרת הטענות בכתב לפי סעיף קטן (א) יפרט הטוען את כל העובדות שעליהן הוא מבסס את טענותיו ויצרף את המסמכים שבידיו הנוגעים לעניין.

(ג) טענות בכתב לפי סעיף קטן (א) יוגשו בתוך חודשיים מיום פרסום הצו על ההכרזה הזמנית ברשומות.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ג), שר הביטחון רשאי להאריך את התקופה האמורה באותו סעיף קטן, אם הוגשה לו בקשה מנומקת לכך והוא שוכנע שהעיכוב בהגשת הבקשה היה משום שהמבקש לא ידע על ההכרזה הזמנית מטעמים שאינם תלויים בו, ובלבד שהבקשה הוגשה בתוך חודש מיום שההכרזה הזמנית הובאה לידיעת המבקש, או אם שוכנע כי הדבר מוצדק מנימוקים מיוחדים אחרים שיירשמו.

(ה) (1) הוועדה המייעצת תדון בטענות שהוגשו לפי סעיף קטן (א), ותיתן לראש רשות הביטחון שלבקשתו ניתנה ההכרזה הזמנית להשיב לטענות; הוועדה רשאית לזמן לפניה את הצדדים;

(2) הוועדה המייעצת תמסור לשר הביטחון את המלצתה המנומקת לעניין ההכרזה הקבועה, בצירוף המידע שהוצג לפניה לשם גיבוש המלצתה כאמור, בהקדם האפשרי ולא יאוחר מתום ארבעה חודשים

מיום שהבקשה הועברה אליה, ואולם היא רשאית, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, להאריך את התקופה האמורה ככל שהדבר דרוש לה לשם גיבוש המלצתה; האריכה הוועדה את התקופה יותר מפעם אחת, תמסור על כך הודעה לשר הביטחון.

הכרזה קבועה

6. (א) הכריז שר הביטחון בהכרזה זמנית לפי סעיף 4 כי חבר בני אדם הוא ארגון טרור, והוגשו טענות בכתב לפי סעיף 5, רשאי הוא להכריז על הארגון כאמור, בצו, בהכרזה קבועה, אם שוכנע, לאחר שעיין בטענות שהוגשו ובהמלצת הוועדה המייעצת שניתנה לפי סעיף 5, כי מתקיים באותו חבר בני אדם האמור בסעיף 3(א), ובלבד שיכריז הכרזה קבועה כאמור בתוך חודש ממועד קבלת המלצת הוועדה המייעצת; השר רשאי, מנימוקים מיוחדים, להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על חודש.

(ב) לא הוגשו טענות בכתב בתוך התקופה להגשתן לפי סעיף 5, תהפוך ההכרזה להכרזה קבועה כאמור, בתום חודש מתום התקופה האמורה.

ביטול הכרזה על ארגון טרור

7. (א) שר הביטחון, לפי בקשה כאמור בסעיף זה או מיזמתו, רשאי לבטל, בצו, הכרזה קבועה אם שוכנע כי מתקיים אחד מאלה:

- (1) לא היה בסיס להכרזה;
- (2) חלפו שנתיים ממועד ההכרזה כאמור בסעיף 6, הארגון שינה באופן מהותי את דרכיו ויש סבירות גבוהה שלא ישוב לעסוק בפעילות טרור; השר רשאי, מנימוקים מיוחדים, לקצר את התקופה האמורה.

(ב) בקשה לביטול הכרזה יכול שתוגש בידי ארגון הטרור שהוכרז עליו בהכרזה קבועה לפי סעיף 6, באמצעות הוועדה המייעצת, בכתב, בכל עת, בכפוף

להוראות סעיף קטן (א)(2); בבקשה יפרט המבקש את כל העובדות שעליהן הוא מבסס את בקשתו ויצרף את המסמכים שבידיו הנוגעים לעניין.

(ג) הוראות סעיף 5(ה) יחולו על הדיון בבקשה לפי סעיף קטן (א).

(ד) החלטת שר הביטחון תינתן בתוך חודש מיום שהובאה לפניו המלצת הוועדה המייעצת, ורשאי הוא, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, להאריך את התקופה האמורה בתקופות נוספות שלא יעלו על חודש כל אחת, ובלבד שתקופת ההארכה הכוללת לא תעלה על שלושה חודשים.

(ה) שוכנע שר הביטחון כי ההחלטה על ביטול ההכרזה ניתנה על יסוד מידע שגוי או כוזב, או ששוכנע בתוך שנתיים ממועד הביטול כי הארגון שב לעסוק בפעילות טרור, רשאי הוא לבטל את ההחלטה על ביטול ההכרזה, ויחולו הוראות סעיף 5, בשינויים המחויבים; למען הסר ספק, בעניין ארגון כאמור בפסקה (2) להגדרה "ארגון טרור", לא תצמח אחריות פלילית או מינהלית בשל עצם הקשר עם הארגון בתקופה שבה היתה ההכרזה בטלה.

(ו) עותק מהחלטת שר הביטחון ומנימוקיה יומצא למבקש ולראש רשות הביטחון שלבקשתו ניתנה ההכרזה, ואולם לא יומצא למבקש מידע שנקבע כי הוא מידע חסוי כהגדרתו בסעיף 9.

(ז) על אף האמור בסימן זה, ועדת השרים רשאית לבטל הכרזה על ארגון טרור אם מצאה כי יש טעמים מיוחדים המצדיקים זאת; החלטת ועדת השרים לבטל הכרזה לעניין ארגון טרור כאמור בפסקה (1) להגדרה "ארגון טרור", אף שממשיך להתקיים בו האמור באותה פסקה, טעונה אישור ועדה משותפת של ועדת החוקה חוק ומשפט ושל ועדת החוץ והביטחון של הכנסת.

זכות עיון לשם שימוע או לשם בקשה לביטול הכרזה

8. הזכאי להגיש טענות בכתב לפי סעיף 5 או בקשה לביטול הכרזה לפי סעיף 7, רשאי, לשם הגשתו, לעיין בבקשת ראש רשות הביטחון להכרזה על ארגון הטרור, בהמלצות הוועדה המייעצת ובהחלטת שר הביטחון בבקשה, ואולם לא יהיה רשאי לעיין במידע חסוי כהגדרתו בסעיף 9, וכן במידע ששר הביטחון והוועדה המייעצת התבקשו שלא להתחשב בו לפי הוראות סעיף 9(ד).

מידע חסוי

9. (א) הוועדה המייעצת רשאית, לבקשת ראש רשות ביטחון, לקבוע כי מידע שהוצג לפניו הוא מידע חסוי, ובלבד ששוכנעה כי גילוי עלול לפגוע בביטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה, בשלום הציבור או בביטחונה, או לחשוף שיטות עבודה חסויות, וכי העניין שיש באי-גילוי עדיף מהצורך לגלותו לשם בירור האמת ועשיית צדק (בסעיף זה – מידע חסוי); לשם קביעה כאמור רשאית הוועדה לעיין במידע ולקבל מראש רשות הביטחון הסברים לעניין זה, אף שלא בנוכחות המבקש או בא כוחו.

(ב) הוועדה המייעצת רשאית לבסס את המלצתה לפי סעיפים 5(ה) או 7(ג) על מידע חסוי, ורשאית היא לשם כך לקבל מראש רשות הביטחון הסברים לעניין זה כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) ביקשה הוועדה המייעצת לבסס את המלצתה כאמור בסעיף קטן (ב) על מידע חסוי שהוצג לה, תודיע למגיש הטענות או למגיש בקשת הביטול, לפי העניין, על כוונתה לעשות כן, ותעביר לו או לבא כוחו תמצית של המידע החסוי שהכין ראש רשות הביטחון שביקש את חסיון המידע, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע באינטרס שבשלו קבעה, לפי הוראות סעיף קטן (א), כי המידע חסוי.

(ד) קבעה הוועדה המייעצת כי מידע שהוצג לפניו לפי סעיף זה אינו מידע חסוי, רשאי ראש רשות הביטחון

לבקש ממנה שהמידע האמור לא יובא בחשבון לביסוס המלצתה והחלטת שר הביטחון לפי סעיפים 5, 6 או 7; ביקש ראש רשות הביטחון כאמור, לא יתחשבו הוועדה והשר במידע והוא לא יועבר למבקש ולבא כוחו.

(ה) בסעיף זה, "ראש רשות ביטחון" – לרבות עובד בכיר שהוא הסמיכו לכך, ולעניין זה, "עובד בכיר" – קצין משטרה בכיר כהגדרתו בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, קצין בצבא הגנה לישראל בדרגת סגן אלוף ומעלה, או עובד בכיר ברשות ביטחון אחרת, לפי העניין.

סימן ב': הכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור, בשל הכרזה מחוץ לישראל

הגדרות – סימן ב'

10. בסימן זה –

"זר", כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) לגבי יחיד – מי שאינו אזרח ישראלי או תושב ישראלי;

(2) לגבי חבר בני אדם – מי שמרכז פעילותו אינו בישראל, ואם הוא תאגיד – מתקיימים בו גם שניים אלה: הוא אינו רשום בישראל והשליטה בו אינה בידי תושב ישראלי; לעניין הגדרה זו, "שליטה" – כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968;

"תושב ישראלי" – לרבות אדם שמקום מגוריו הוא באזור כהגדרתו בתקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967, כפי שהוארך תוקפן ותוקן נוסחן בחוק, והוא אזרח ישראלי או שהוא זכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, התש"י-1950, ושאלו מקום מגוריו היה בישראל הוא היה בגדר תושב ישראלי;

"מעשה טרור" – כהגדרתו בסעיף 2 וכן מעשה טרור, מחוץ לישראל, שדיני העונשין של מדינת ישראל אינם חלים לגביו, ובלבד שהמעשה מהווה עבירה הן לפי דיני מדינת ישראל והן לפי דיני המקום שבו נעשה המעשה, או דיניה של המדינה שכלפיה, כלפי תושביה או כלפי אזרחיה כוון המעשה;

"פעיל טרור" – אחד מאלה:

(1) אדם הנוטל חלק בביצוע מעשה טרור או המסייע או המשדל לביצוע מעשה טרור;

(2) אדם הנוטל חלק פעיל בארגון טרור מוכרז.

הכרזת ועדת שרים על ארגון טרור או על פעיל טרור, בשל הכרזה מחוץ לישראל

11. (א) (1) הכריז גורם מוסמך מחוץ לישראל, מכוח סמכותו לפי הדין החל עליו, כי חבר בני אדם זר הוא ארגון טרור, רשאי שר הביטחון, בכפוף להוראות סעיף קטן (ב), להכריז בצו כי אותו חבר בני אדם זר הוא ארגון טרור, אם יש לשר יסוד סביר להניח כי מתקיים לגביו האמור בסעיף 3(א), ואולם לעניין האמור באותו סעיף תחול ההגדרה "מעשה טרור" שבסעיף 10;

(2) הכריז גורם מוסמך מחוץ לישראל, מכוח סמכותו לפי הדין החל עליו, כי אדם זר הוא פעיל טרור, והיה לשר הביטחון יסוד סביר להניח כי אותו אדם זר הוא פעיל טרור, רשאי הוא להכריז בצו כי האדם האמור הוא פעיל טרור; בבואו להפעיל את סמכותו לפי סעיף קטן זה, לגבי אדם שהוא חבר בארגון טרור שהוכרז לפי פסקאות (1) או (3), רשאי שר הביטחון לראות בחברותו בארגון כאמור ראייה לכאורה לכך שהוא פעיל טרור;

(3) הכריזו מועצת הביטחון של האומות המאוחדות או מי שהיא הסמיכה לכך (בסעיף זה – מועצת הביטחון) כי חבר בני אדם זר הוא ארגון טרור ולא הוכרז עליו

שהוא ארגון טרור לפי סימן א', או הכריזה מועצת הביטחון כי אדם זר הוא פעיל טרור, יחולו הוראות אלה:

(א) יראו את חבר בני האדם הזר או את האדם הזר, בתקופה האמורה בפסקת משנה (ב), כאילו הוכרז עליו בישראל שהוא ארגון טרור או שהוא פעיל טרור, לפי העניין (בסעיף זה – אימוץ זמני של הכרזה);

(ב) אימוץ זמני של הכרזה ייכנס לתוקף במועד פרסום הכרזת מועצת הביטחון באתר האינטרנט שלה, ויעמוד בתוקפו עד המועד כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) לעניין ארגון טרור – עד להכרזה של שר הביטחון על ארגון הטרור לפי פסקת משנה (ג) או לפי סימן א' ואם החליט שר הביטחון, בהתייעצות עם שר החוץ, שלא להכריז כאמור – עד למועד החלטתו, או עד תום שלושה חודשים ממועד הפרסום של הכרזת מועצת הביטחון, לפי המוקדם; שר הביטחון רשאי, מטעמים שיירשמו, ביוזמתו או לבקשת ראש שירות הביטחון הכללי או מי שהוא הסמיך לעניין זה, להאריך את התקופה האמורה בתקופות נוספות ובלבד שתקופת ההארכה הכוללת לא תעלה על 90 ימים;

(2) לעניין פעיל טרור – עד להכרזה של שר הביטחון על פעיל הטרור לפי פסקת משנה (ג) ואם החליט שר הביטחון, בהתייעצות עם שר החוץ, שלא להכריז כאמור – עד למועד החלטתו, או עד תום 60 ימים ממועד הפרסום של הכרזת מועצת הביטחון, לפי המוקדם;

(ג) נכנס אימוץ זמני של הכרזה לתוקף כאמור בפסקת משנה (ב), רשאי שר הביטחון, בהתייעצות עם שר החוץ ובכפוף להוראות סעיף קטן (ב), להכריז בצו על חבר בני האדם הזר שהוא ארגון טרור או על האדם הזר שהוא פעיל טרור.

(ב) (1) שר הביטחון לא יכריז לפי הוראות סעיף קטן (א)(1) או (3)(ג), כי חבר בני אדם זר הוא ארגון טרור, אם אותו חבר בני אדם הוכרז ארגון טרור או אם יש כוונה להכריז עליו כאמור, לפי הוראות סימן א';

(2) הוכרז כי חבר בני אדם זר הוא ארגון טרור לפי סעיף קטן (א)(1) או (3)(ג), ולאחר מכן הוכרז בהכרזה קבועה כי הוא ארגון טרור לפי סעיף 6, תיחשב ההכרזה לפי סעיף קטן (א)(1) או (3)(ג) בטלה עם כניסתה לתוקף של ההכרזה הקבועה.

(ג) (בוטל)

(ד) ראש הממשלה רשאי, אם ראה צורך בכך במקרים מיוחדים, ביוזמתו או לבקשת שר הביטחון, לקבוע שהחלטה על הכרזה לפי סעיף קטן (א)(1), (2) או (3) (ג) תהיה של ועדת השרים או של הממשלה; קבע ראש הממשלה כאמור, תבוא לעניין סימן זה ועדת השרים או הממשלה, לפי העניין, במקום שר הביטחון, למעט לעניין הסמכות להאריך מועדים לפי סעיף קטן (א)(3)(ב)(1) או לפי סעיף 7(ד) כפי שהוחל בסעיף 13(א); שר הביטחון יפרסם בצו הכרזה לפי סעיף קטן זה.

ביקורת תקופתית

12. הוועדה המייעצת תקיים, אחת לארבע שנים, ביקורת תקופתית על הכרזה לפי סעיף 11(א)?(1), (2) או (3)(ג), ותבחן אם השתנו הנסיבות או התגלו עובדות חדשות ואם התנאים להכרזה לפי הסעיף האמור עדיין מתקיימים; סברה הוועדה המייעצת כי יש מקום לדון מחדש בהכרזה, תביא את המלצותיה לפני שר הביטחון שידון בהמלצות וייתן את החלטתו לפי הוראות סעיף 13; הביקורת התקופתית הראשונה תהיה בתום ארבע שנים ממועד כניסתה לתוקף של ההכרזה.

ביטול הכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור

13. (א) מי שהוכרז עליו לפי סעיף 11(א)(1), (2) או (3)(ג) שהוא ארגון טרור או שהוא פעיל טרור וכן מי שנפגע במישרין מהכרזה כאמור, רשאי להגיש בקשה לביטול ההכרזה לשר הביטחון, באמצעות הוועדה המייעצת ויחולו הוראות סעיפים 7(ב) עד (ד) ו-8, 9-9 בשינויים המחויבים.

(ב) מצא שר הביטחון, מיוזמתו או לאחר שעין בבקשה לביטול ההכרזה שהוגשה לפי סעיף קטן (א) ובהמלצת הוועדה המייעצת באותה בקשה שניתנה לפי סעיף קטן (א), או לאחר שעין בהמלצת הוועדה המייעצת כאמור בסעיף 12, כי חדל להתקיים תנאי מהתנאים להכרזה לפי סעיף 11(א)(1), (2) או (3)(ג), ובכלל זה כי בוטלה הכרזת הגורם המוסמך מחוץ לישראל כאמור באותו סעיף, שעל בסיסה ניתנה ההכרזה, יבטל, בצו, את ההכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור שנתן לפי הסעיף האמור.

(ג) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ב), שר הביטחון רשאי, מיוזמתו או לאחר שעין בבקשה או בהמלצת כאמור בסעיף קטן (ב), לבטל הכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור שנתן לפי סעיף 11(א)(1), (2) או (3)(ג), אם מצא כי קיימים טעמים אחרים המצדיקים זאת.

(ד) בהחלטה על ביטול הכרזה לפי סעיף זה יקבע שר הביטחון את מועד תחילתו של הביטול ובלבד שלא יהיה מאוחר ממועד ההחלטה.

סימן ג': הוראות כלליות

מינוי הוועדה המייעצת ותפקידיה

14. (א) שר המשפטים ימנה ועדה מייעצת ובה שלושה חברים והם:

(1) שופט בדימוס של בית המשפט העליון או בית משפט מחוזי, שימונה בהתייעצות עם נשיא בית המשפט העליון, והוא יהיה היושב ראש;

(2) משפטן הכשיר לכהן כשופט של בית משפט מחוזי;

(3) חבר נוסף בעל ניסיון בתחום הביטחון והמאבק בטרור, שימונה בהתייעצות עם שר הביטחון.

(ב) הוועדה המייעצת תמלא כל תפקיד המוטל עליה לפי הוראות פרק זה, ובכלל זה תמליץ לשר הביטחון, לוועדת השרים ולממשלה, לפי העניין, לגבי הכרזה קבועה לפי סעיף 6, ככל שהוגשו טענות בכתב לפי סעיף 5, ולגבי בקשות לביטול הכרזה שהוגשו לפי סעיפים 7 או 13, וכן תמליץ לשר הביטחון בכל עניין אחר שיביא לפניה והנוגע לסמכויותיו לפי פרק זה.

(ג) חברי הוועדה המייעצת שאינם עובדי המדינה דינם כדין עובדי המדינה לעניין חיקוקים אלה:

(1) חוק שירות המדינה (סיוג פעילות מפלגתית ומגבית כספים), התשי"ט-1959;

(2) חוק העונשין;

(3) חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם-1979;

(4) חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969.

איסור ניגוד עניינים

15. (א) לא ימונה לחבר הוועדה המייעצת ולא יכהן כחבר בה מי שעלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר הוועדה לבין עניין אישי או תפקיד אחר שלו.

(ב) חבר הוועדה המייעצת יימנע מהשתתפות בדיון ומהצבעה בישיבות הוועדה המייעצת, אם הנושא הנדון עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר הוועדה המייעצת לבין עניין אישי שלו או לבין תפקיד אחר שלו; חבר הוועדה

המייעצת לא יטפל במסגרת תפקידו בנושא כאמור, גם מחוץ לישיבות הוועדה המייעצת.

(ג) בסעיף זה –

"עניין אישי" – לרבות עניין אישי של קרובו או עניין של גוף שהוא או קרובו בעלי עניין, בעלי שליטה או נושאי משרה בו;

"קרוב" – בן זוג, הורה, הורה הורה, הורה של בן זוג, ילד, אח או אחות, או בן זוגו או ילדו של כל אחד מאלה, לרבות בשל אימוץ, וכן כל אדם אחר שיש לו כלפיו קרבה או זיקה אישית, כלכלית או פוליטית;

"בעל עניין", "שליטה", "נושא משרה" – כהגדרתם בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968.

דיוני הוועדה המייעצת

16. (א) דיוני הוועדה המייעצת יהיו בדלתיים סגורות.

(ב) הוועדה המייעצת תנהל פרוטוקול של דיוניה; הפרוטוקולים יהיו חסויים וגילויים יהיה אסור, למעט מידע שהוועדה קבעה, לאחר ששמעה את עמדת ראש רשות הביטחון, כי אין מניעה להביאו לידיעת המבקש או לידיעת הציבור.

(ג) הוועדה תקבע את סדרי עבודתה ככל שלא נקבעו לפי חוק זה.

תוקף הכרזה על ארגון טרור

17. (א) החלטה של שר הביטחון, של ועדת השרים או של הממשלה, לפי העניין, בעניין הכרזה, ביטולה או ביטול ביטולה, תיכנס לתוקף במועד פרסום הצו על כך, ואולם הכרזה זמנית לפי סעיף 4 או הכרזה לפי סעיף 11(א)(3)(ג) תיכנס לתוקף במועד קבלת ההחלטה על ההכרזה.

(ב) הכרזה על ארגון טרור לפי פרק זה תעמוד בתוקפה לגבי אותו ארגון, גם אם כינויו, סמליו או מבנהו שונו לאחר ההכרזה.

פרסום

18. (א) הודעה על צו בעניין הכרזה של שר הביטחון, ועדת השרים או הממשלה לפי פרק זה או בעניין ביטול הכרזה כאמור וכן הודעה על אימוץ זמני של הכרזה לפי סעיף 11(א)?(3)(א) תפורסם באתר האינטרנט של משרד הביטחון.

(ב) שר הביטחון, בהתייעצות עם שר המשפטים, רשאי לקבוע דרכים נוספות על האמור בסעיף קטן (א) להבאת דבר ההכרזה או הביטול, לפי העניין, לידיעת חבר בני האדם שהוכרז עליו שהוא ארגון טרור או לידיעת האדם שהוכרז עליו שהוא פעיל טרור, ולידיעת הציבור.

ייחוד הליך ביטול הכרזה

19. (א) בכל הליך משפטי, לרבות הליך משפטי לפי חוק זה, לא יזדקק בית משפט לטענה כי חבר בני אדם או אדם שהוכרז לפי הוראות פרק זה אינו ארגון טרור או פעיל טרור, לפי העניין, או לטענה שעניינה בטלותה של הכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור, וסעיף 76 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, לא יחול לעניין זה.

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מסמכות בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, לפי סעיף 15(ג) ו-(ד) לחוק-יסוד: השפיטה.

פרק ג': עונשין

סימן א': עבירות

עמידה בראש ארגון טרור

20. העומד בראש ארגון טרור או המנהל אותו או הנוטל חלק בהכוונה של ארגון הטרור בכללו, במישרין או בעקיפין, דינו – מאסר 25 שנים; היה הארגון ארגון טרור שפעילותו כוללת גם ביצוע עבירות רצח, דינו – מאסר עולם ועונש זה בלבד.

מילוי תפקיד ניהולי או פיקודי בארגון טרור

21. המנהל פעילות של ארגון טרור או הנוטל חלק בהכוונה של פעילותו, דינו – מאסר 10 שנים; היתה הפעילות פעילות פלילית, דינו – מאסר 15 שנים.

חברות בארגון טרור וגיוס חברים

22. (א) חבר בארגון טרור, דינו – מאסר חמש שנים.

(ב) חבר בארגון טרור הנוטל חלק בפעילות הארגון, או חבר כאמור המבצע פעילות בעבור הארגון או במטרה לקדם את פעילותו, דינו – מאסר שבע שנים.

(ג) המגייס, במישרין או בעקיפין, חבר לארגון טרור, דינו – מאסר שבע שנים.

מתן שירות או העמדת אמצעים לארגון טרור

23. הנותן לארגון טרור שירות או המעמיד לרשותו אמצעים, ויש במתן השירות או בהעמדת האמצעים כדי לסייע לפעילות הארגון או לקדמה, דינו – מאסר חמש שנים, אלא אם כן הוכיח שלא היה מודע לכך שהארגון הוא ארגון טרור; לעניין זה, "היה מודע" – לרבות חשד ונמנע מלברר.

גילוי הזדהות עם ארגון טרור והסתה לטרור

24. (א) העושה מעשה של הזדהות עם ארגון טרור, לרבות בדרך של פרסום דברי שבח, תמיכה או אהדה, הנפת דגל, הצגה או פרסום של סמל, או הצגה, השמעה או פרסום של סיסמה או המנון, באחד מאלה, דינו – מאסר שלוש שנים:

(1) בפומבי, במטרה להזדהות עם ארגון הטרור;

(2) בנסיבות שבהן יש אפשרות ממשית שהדבר יביא לביצוע מעשה טרור או עבירה לפי סעיפים 22, 23, 25 או 29.

(ב) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר חמש שנים:

(1) מפרסם קריאה ישירה לביצוע מעשה טרור;

(2) מפרסם דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה טרור, תמיכה בו או הזדהות עמו, ועל פי תוכנו של הפרסום והנסיבות שבהן פורסם יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה טרור.

(ג) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנתיים:

(1) מחזיק, לשם הפצה, פרסום כאמור בסעיף קטן (א) שעל פניו מגלה הזדהות עם ארגון טרור, או פרסום כאמור בסעיף קטן (ב);

(2) נותן שירות לשם הכנה, ייצור פרסום או הפצה של פרסום כאמור בפסקה (1).

(ד) פרסום דין וחשבון נכון והוגן על הפרסום האסור לפי הוראות סעיפים קטנים (א) או (ב), אינו מהווה עבירה לפי סעיף זה.

(ה) לא יוגש כתב אישום לפי סעיף זה אלא באישור היועץ המשפטי לממשלה.

מתן אמצעים לביצוע מעשה טרור

25. (א) הנותן שירות לאחר או המעמיד לרשותו אמצעים, כמפורט להלן, בנסיבות שבהן יש בכך כדי לשמש, במישרין או בעקיפין, לביצוע עבירה שהיא

מעשה טרור, להקל את ביצועה או להימלט מהדין
לאחר ביצוע עבירה כאמור, דינו – מאסר חמש שנים:

(1) מתן שירות הסעה או העמדת מקום לינה, שהייה
או מסתור לרשותו של אחר או העמדת אמצעים כדי
להשיג מקום לינה, שהייה או מסתור;

(2) העמדת כסף, מזון, בגדים, מידע, אמצעי תקשורת,
מסמכים, כלי תחבורה, דלק, מקרקעין, מבנה, או כל
אמצעי אחר לרשותו של אחר.

(ב) אין נפקא מינה אם מתן השירות או העמדת
האמצעים כאמור בסעיף קטן (א) נעשו בתמורה או
שלא בתמורה, ואם בוצע מעשה הטרור, כאמור בסעיף
קטן (א), אם לאו.

אי-מניעת מעשה טרור

26. מי שהיה בידו מידע שעורר בו חשד ממשי כי
עומדת להתבצע עבירה מסוג פשע שהיא מעשה טרור
או כי נעברה עבירה כאמור וניתן עוד למנוע את
תוצאותיה, כולן או חלקן, ולא פעל באופן סביר כדי
למנוע את עשייתה, את השלמתה או את תוצאותיה,
לפי העניין, דינו – מאסר שלוש שנים; לעניין סעיף זה,
יראו את מי שמסר את המידע שברשותו לרשות ביטחון
בהקדם האפשרי כמי שפעל באופן סביר.

איום בביצוע מעשה טרור

27. המאיים לבצע עבירה שהיא מעשה טרור, מתוך
מניע ומטרה כאמור בפסקאות (1) ו-(2) להגדרה
"מעשה טרור", דינו – מאסר שבע שנים.

הכנה לביצוע מעשה טרור

28. (א) העושה מעשה שהוא אחד מאלה, שיש בו
משום הכנה לביצוע עבירה שהיא מעשה טרור, דינו –
מחצית העונש הקבוע לעבירה, בלא החמרת הענישה

הקבועה בסימן ב'; היתה העבירה כאמור עבירה
שדינה מאסר עולם חובה, דינו – מאסר 15 שנים:

- (1) הכשרת מתחם או אתר לשם התאמתו לביצוע
עבירה כאמור או לשם הימלטות לאחר ביצועה;
- (2) זיוף מסמכים לשם ביצוע עבירה כאמור; לעניין זה,
"זיוף" ו"מסמך" – כהגדרתם בסעיף 414 לחוק
העונשין;
- (3) הכנת אמצעים לשם ביצוע עבירה כאמור, לרבות
כלי נשק, חומרים, מסמכים, אמצעי צילום והקלטה,
תחפושות וכלי תחבורה, או החזקת אמצעים כאמור;
- (4) איסוף או העברת מידע לשם ביצוע עבירה כאמור;
- (5) הכשרת דרך, מעבר או מנהרה לשם ביצוע עבירה
כאמור או לשם הימלטות לאחר ביצועה.
- (ב) לעניין סעיף קטן (א), אין נפקא מינה אם הפעולה
כוונה לביצוע מעשה טרור מסוים או בלתי מסוים, או
אם מעשה הטרור שהאדם השתתף בהכנתו תוכנן
להתבצע על ידיו או על ידי אחר.
- (ג) מי שניסה לבצע מעשה כאמור בסעיף קטן (א),
וחדל מהשלמת המעשה מתוך חרטה, כאמור בסעיף
28 לחוק העונשין, יחולו עליו הוראות אותו סעיף.

אימונים או הדרכה למטרות טרור

29. (א) המאמן או המדריך אחר להשתמש בשיטות
פעולה או באמצעים לביצוע עבירה שהיא מעשה טרור,
למניעת גילוייה או להכשלת חקירתה, או המאמן או
המדריך אחר להשתמש בנשק או להכינו, והכול
במטרה לקדם פעילות של ארגון טרור או ביצוע עבירה
שהיא מעשה טרור או לסייע להם, דינו – מאסר תשע
שנים.

(ב) המקבל אימון או הדרכה כאמור בסעיף קטן (א), במטרה כאמור באותו סעיף קטן, דינו – מאסר שבע שנים.

(ג) לעניין סעיף זה –

(1) אין נפקא מינה אם האימון או ההדרכה ניתנו לאדם אחד או לציבור מסוים או בלתי מסוים, ואם כווננו לביצוע מעשה טרור מסוים או בלתי מסוים;

(2) נכח אדם במקום המשמש באותה העת לאימון או להדרכה למטרות טרור כאמור בסעיף קטן (א), חזקה כי קיבל אימון או הדרכה במטרה כאמור באותו סעיף קטן; עורר נאשם ספק סביר לעניין זה – יפעל הספק לטובתו;

(3) אימון או הדרכה כאמור בסעיף קטן (א) שניתנו או התקבלו על ידי חבר בארגון טרור, מטעם ארגון טרור, במסגרת פעילות של ארגון טרור או במקום המשמש דרך קבע לפעילות של ארגון טרור, חזקה כי ניתנו או התקבלו במטרה כאמור באותו סעיף קטן, אלא אם כן הוכח אחרת.

פעולה או עסקה בנשק, בחומר מזיק או במיתקן רגיש למטרות טרור

30. (א) המחזיק, רוכש, מוכר, מייצר, מתקן, מייבא, מייצא, מוביל, מתווך, מפיץ או עושה עסקה אחרת בנשק, במטרה לקדם פעילות של ארגון טרור או ביצוע מעשה טרור או לסייע לפעילות או ביצוע כאמור, והכול בין בתמורה ובין שלא בתמורה, דינו – מאסר 20 שנים או קנס פי עשרה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

(ב) עשה אדם פעולה או עסקה כאמור בסעיף קטן (א) בנשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי או בחומר מזיק או במיתקן רגיש, דינו – מאסר 25 שנים או קנס פי עשרים מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

(ג) נעשתה פעולה או עסקה כאמור בסעיף קטן (א) כשהצד האחר לפעולה או לעסקה כאמור הוא ארגון טרור או חבר בארגון טרור, חזקה כי הפעולה או העסקה נעשתה למטרה כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן הוכח אחרת.

(ד) אין נפקא מינה אם הפעולה או העסקה כוונה לביצוע מעשה טרור מסוים או בלתי מסוים.

איסור פעולה ברכוש למטרות טרור

31. (א) העושה פעולה ברכוש במטרה לסייע, לקדם או לממן ביצוע של עבירת טרור חמורה או במטרה לתגמל בעבור ביצוע של עבירת טרור חמורה או במטרה לסייע, לקדם או לממן פעילות של ארגון טרור, דינו – מאסר עשר שנים או קנס פי עשרים מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

(ב) לעניין סעיף קטן (א) –

(1) די שיוכח כי הפעולה נעשתה לאחת המטרות המפורטות בו אף אם לא יוכח לאיזו מהן;

(2) "לתגמל בעבור ביצוע של עבירת טרור" – אף אם מקבל התגמול אינו מי שביצע את עבירת הטרור או התכוון לבצעה.

איסור פעולה ברכוש טרור

32. (א) העושה אחת מאלה, דינו – מאסר שבע שנים או קנס פי עשרה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:

(1) פעולה ברכוש שיש בה כדי לסייע, לקדם או לממן ביצוע של עבירת טרור חמורה או לתגמל בעבור ביצוע של עבירת טרור חמורה גם אם מקבל התגמול אינו מי שביצע את העבירה או התכוון לבצעה; לעניין פסקה זו,

די שיוכח כי עושה הפעולה היה מודע לכך שמתקיימת אחת האפשרויות האמורות גם אם לא יוכח איזו מהן;

(2) פעולה ברכוש של ארגון טרור או רכוש הקשור לעבירת טרור חמורה;

(3) מעביר רכוש לארגון טרור.

(ב) העושה פעולה ברכוש של אדם, בהיותו מודע לכך שאותו אדם הוא פעיל טרור כאמור בפסקה (1) להגדרה "פעיל טרור" בסעיף 10, או שקיימת לגביו או לגבי ארגון שהוא נוטל חלק פעיל בו הכרזה לפי סעיף 11, חזקה שעשה כן בידועו שיש בפעולה כאמור כדי לסייע, לקדם או לממן ביצוע של עבירת טרור חמורה, או לתגמל בעבור ביצוע של עבירת טרור חמורה, לפי העניין, אלא אם כן הוכיח שלא ידע כאמור.

(ג) לעניין סעיף זה לא יראו אדם כמי שנמנע מלברר את טיב ההתנהגות או את דבר אפשרות קיום הנסיבות לעניין סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין, אם התקיימו כל אלה:

(1) עיכוב הפעולה לצורך בירור טיב ההתנהגות או קיום הנסיבות לפי הוראות סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין וכן לצורך דיווח לפני ביצוע הפעולה לפי הוראות סעיף 33, היה בו, בנסיבות העניין, כדי להכביד הכבדה של ממש על פעילותו העסקית;

(2) בסמוך לאחר ביצוע הפעולה ברכוש, דיווח על הפעולה ברכוש, לפי הוראות סעיף 33, ופעל לפי הנחיות משטרת ישראל לגביה; השר לביטחון הפנים, בהתייעצות עם שר המשפטים, יקבע את המועד והדרך למתן הנחיות המשטרה.

(ד) (1) הוראות סעיף זה לא יחולו על סוגי פעולות ברכוש או על פעולה מסוימת, אשר לעשייתן ניתן היתר

מראש מאת שר האוצר, בהתייעצות עם שר הביטחון
והשר לביטחון הפנים;

(2) הודעה על מתן היתר לפי סעיף קטן זה, המיועד
לציבור בלתי מסוים, תפורסם ברשומות; שר האוצר
רשאי לקבוע דרכים נוספות להביא את דבר מתן
ההיתר לידיעת הציבור.

חובת דיווח על רכוש טרור

33. (א) התבקש אדם לעשות פעולה ברכוש במהלך
עסקיו או במילוי תפקידו, או בנסיבות שבהן היתה לו
אפשרות של ממש לביצוע הפעולה, והיה לאותו אדם
חשד סביר שמתקיים האמור בפסקה (1) או (2), או
עשה אדם פעולה ברכוש, והיה לו במועד עשייתה או
בתוך שישה חודשים מהמועד האמור, חשד סביר
כאמור, ידווח על כך למשטרת ישראל, ולעניין זה די
שיוכח כי היה לו חשד סביר שמתקיים האמור בפסקה
(1) או (2) אף אם לא יוכח איזה מהם –

(1) הרכוש הוא רכוש של ארגון טרור או שהוא תמורתו
הישירה או הרווח הישיר של רכוש כאמור;

(2) יש בפעולה כדי לקדם או לממן ביצוע של עבירת
טרור חמורה, לסייע לביצוע עבירת טרור חמורה או
לתגמל בעבור ביצוע של עבירה כאמור.

(ב) דיווח לפי סעיף קטן (א) אינו גורע מחובת הדיווח
לפי סעיף 95 ולפי סעיפים 7 ו-8 לחוק איסור הלבנת
הון.

(ג) דיווח לפי סעיף קטן (א) יכלול כל מידע הידוע
למדווח והנוגע לעניין, ויימסר בסמוך ככל האפשר,
בנסיבות העניין, למועד שבו היה לאותו אדם חשד
סביר להניח כאמור באותו סעיף קטן.

(ד) דרכי הדיווח והמועדים לפי סעיף זה יהיו בהתאם
לדרכי הדיווח והמועדים שנקבעו לפי סעיפים 6(ב),

7(ה) או 8א(ה) לחוק איסור הלבנת הון, לפי העניין, אלא אם כן נקבע אחרת כאמור באותם סעיפים.

ה) הוראות סעיף זה לא יחולו על סוגי פעולות ברכוש או על פעולה מסוימת, אשר לעשייתן ניתן היתר מראש לפי סעיף 32(ד), אלא אם כן צוין אחרת בהיתר.

חובת דיווח על רכוש של ארגון טרור מוכרז

34. (א) בלי לגרוע מהוראות סעיף 33, כל אדם שברשותו, בחזקתו או בשליטתו רכוש של ארגון טרור מוכרז, ידווח על כך למשטרת ישראל, סמוך לקבלת הרכוש לחזקתו או לשליטתו או מיד לאחר ההכרזה, לפי העניין.

(ב) השר לביטחון הפנים, בהתייעצות עם שר המשפטים, יקבע את דרכי הדיווח ואת מועדי הדיווח לפי סעיף קטן (א).

(ג) הכריזו שר הביטחון, ועדת השרים או הממשלה, לפי העניין, על ארגון טרור לפי סעיפים 4, 6 או 11, לא יעשה אדם כל פעולה ברכוש של ארגון כאמור, למעט פעולות שהתיר שר הביטחון בצו תפיסה מינהלי שהוצא לפי סעיף 56.

פטור מאחריות והגבלות על גילוי ודיווח

35. (א) אי-עשיית פעולה ברכוש, מחדל אחר או מעשה שנעשו בתום לב כדי להימנע מעבירה לפי חוק זה, וכן דיווח, גילוי או אי-גילוי שנעשו בתום לב לצורך קיום הוראות חוק זה, ופעולה בהתאם להנחיות משטרת ישראל, אין בהם הפרה של חובות סודיות ונאמנות או של חובה אחרת לפי כל דין או הסכם, ומי שעשה או שנמנע מעשייה כאמור לא יישא באחריות פלילית, אזרחית או משמעתית בשל המעשה או המחדל; הוראות סעיף 24(ב) ו-32(ג) לחוק איסור הלבנת הון יחולו לעניין מעשה או מחדל לפי סעיף קטן זה.

(ב) סעיף 25 לחוק איסור הלבנת הון יחול לעניין גילוי דיווח לפי הוראות חוק זה, בשינויים המחויבים.

הפרת חובות דיווח

36. לא מסר אדם דיווח לפי הוראות סעיפים 33 או 34, דינו – מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין; עשה כן במטרה להכשיל תפיסה של רכוש כאמור באותם סעיפים, דינו – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס האמור, והכול אם לא הוכיח כי לא היה מודע שהארגון הוא ארגון טרור; לעניין זה, "היה מודע" – לרבות חשד ונמנע מלברר.

סימן ב': החמרת ענישה

החמרה בענישה בשל עבירה שהיא מעשה טרור

37. (א) העובר עבירה שהיא מעשה טרור, למעט עבירה כמפורט להלן, דינו – כפל העונש הקבוע לאותה עבירה אך לא יותר מ-25 שנים:

(1) עבירה לפי חוק זה;

(2) עבירה לפי סימן ב' או סימן ד' לפרק ז' לחוק העונשין;

(3) עבירה שדינה מאסר עולם חובה.

(ב) על אף האמור בסעיף 41 לחוק העונשין, העובר עבירה שהיא מעשה טרור שדינה מאסר עולם, ולא נקבע שהוא עונש חובה, דינו – מאסר 30 שנים.

(ג) החמרת הענישה לא תחול על העונש המזערי הקבוע לעבירה.

(ד) קבע בית המשפט כי אדם ביצע עבירה שהיא מעשה טרור או הרשיע אדם בעבירה כאמור, יציין זאת בפסק דינו.

ענישה בשל קשר וסיוע לעבירה שהיא מעשה טרור

38. (א) הוראות סעיף 32 לחוק העונשין יחולו על המסייע לעבור עבירה שהיא מעשה טרור, אולם ככל שנקבעה החמרת העונש לפי חוק זה, ייראו את העונש לאחר ההחמרה כעונש שנקבע בחיקוק בשל ביצוע העבירה.

(ב) על אף האמור בסעיף 32(2) לחוק העונשין, היתה העבירה כאמור בסעיף קטן (א) עבירה שדינה מאסר עולם, דינו של המסייע – מאסר 15 שנים.

(ג) על אף האמור בסעיף 499 לחוק העונשין, הקושר קשר עם אדם לעבור עבירה שהיא מעשה טרור או עבירה לפי סעיף 30, דינו –

(1) אם העבירה היא פשע – מאסר 14 שנים או העונש שנקבע לאותה עבירה לפי סעיף 37, והכול לפי העונש הקל יותר;

(2) אם העבירה היא עוון – מאסר ארבע שנים או העונש שנקבע לאותה עבירה לפי סעיף 37, והכול לפי העונש הקל יותר.

מעשה טרור המוני

39. (א) העובר עבירה שהיא מעשה טרור שגרמה לפגיעות בגוף של ציבור גדול, דינו – מאסר עולם.

(ב) העובר עבירה שהיא מעשה טרור תוך שימוש בנשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי, בחומר מזיק או במיתקן רגיש, או תוך פגיעה במיתקן רגיש, העלולים לפי טיבם או סוגם לגרום לפגיעה חמורה בציבור גדול או בשטח גדול, דינו – מאסר עולם.

קציבת עונש מאסר עולם

40. על אף האמור בסעיף 29 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, נגזר על נידון בעבירת טרור

מאסר עולם, לא תגיש ועדת שחרורים מיוחדת את המלצתה לנשיא, לפי הוראות סעיף 29(א) או (ב) לחוק האמור, אלא לאחר שחלפו 15 שנים לפחות מהיום שבו האסיר החל לשאת את מאסרו או מהיום הקובע כהגדרתו באותו סעיף, לפי העניין, והתקופה שתמליץ לקצוב לא תפחת מ-40 שנים.

מניעת שחרור על-תנאי ממאסר של מי שהורשע ברצח או בניסיון לרצח

40א. לא ישוחרר על-תנאי מנשיאת יתרת תקופת מאסרו לפי חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, מי שנגזר עליו עונש מאסר בשל ביצוע עבירה של רצח, רצח בנסיבות מחמירות או ניסיון לרצח שבית המשפט קבע לגביה בפסק דינו, לפי סעיף 37, שהיא מעשה טרור, או מי שוועדת שחרורים מיוחדת לפי סעיף 33(א) לחוק האמור, מצאה על יסוד פסק הדין בעניינו כי עבר עבירה כאמור שהיא מעשה טרור לפני תחילתו של חוק זה.

סימן ג': תחולה וראיות

תחולת דיני העונשין על עבירת טרור שהיא עבירת חוץ

41. לעניין סעיף 13(א)(1) לחוק העונשין, יראו עבירה לפי סעיפים 20, 21, 22, 29, 30 או 31, שהיא עבירת חוץ כהגדרתה בסעיף 7(ב) לחוק האמור, שנעברה בידי חבר בארגון טרור שהוכרז לפי סימן א' לפרק ב' ויש לארגון זיקה לישראל, או בקשר לארגון טרור מוכרז כאמור, כעבירה נגד ביטחון המדינה.

אמרת עד מחוץ לבית המשפט בעבירות טרור

42. (א) על אף האמור בסעיף 10א(א) לפקודת הראיות, בדונו בהליך פלילי בעבירת טרור, רשאי בית המשפט לקבל אמרה כאמור באותו סעיף אף אם נותן האמרה אינו עד, אם שוכנע כי מנסיבות העניין עולה שלא ניתן להביא את נותן האמרה לבית המשפט משום שיצא למדינה או לאזור המנויים בסעיף 2 לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954,

לשטחי המועצה הפלסטינית, לאזור חבל עזה או למדינה או לאזור אחרים המנויים בתוספת, או שהוא שוהה במקום כאמור; בסעיף זה, "שטחי המועצה הפלסטינית" – כהגדרתם בתקנות שעת חירום (יהודה ושומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967, כפי שהוארך תוקפן ותוקן נוסחן בחוק.

(ב) על אמרה שהתקבלה לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 10א(ג) לפקודת הראיות.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי להכשיר ראייה שאינה קבילה מסיבה אחרת שבדין.

(ד) לא יורשע אדם על סמך אמרה שהתקבלה לפי סעיף קטן (א), ואולם אמרה כאמור עשויה לשמש תוספת ראייתית לראיות התביעה, ובלבד שלא תשמש סיוע לראיות התביעה.

עדות מוקדמת בעבירת טרור

43. לעניין סעיף 117 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, היה האדם שעדותו חשובה לבירור האשמה בעבירת טרור תושב מקום המנוי בסעיף 42(א), חזקה שאי-אפשר יהיה לגבות את עדותו במהלך המשפט, אלא אם כן הוכח אחרת.

התיישנות בעבירות טרור

44. (בוטל)

פרק ד': עצור בעבירת ביטחון חמורה – הוראות מיוחדות

שינויים בתחולת חוק המעצרים על עצור בעבירת ביטחון חמורה

45. הוראות חוק המעצרים יחולו על עצור החשוד בביצוע עבירת ביטחון חמורה (בפרק זה – עצור בעבירת ביטחון חמורה), בשינויים המפורטים בפרק זה.

השהיה של הבאת עצור בעבירת ביטחון חמורה לפני שופט

46. (א) על אף האמור בסעיפים 17(ג) ו-29(א) לחוק המעצרים, ובלי לגרוע מהוראות סעיף 30 לאותו חוק –

(1) קצין ממונה רשאי, בהחלטה מנומקת בכתב, אם שוכנע כי הפסקת החקירה לצורך הבאת עצור בעבירת ביטחון חמורה לפני שופט עלולה לפגוע פגיעה ממשית בחקירה – להשהות את הבאת העצור לפני שופט לתקופה שלא תעלה על 48 שעות מתחילת המעצר;

(2) קצין ממונה רשאי, בהחלטה מנומקת בכתב ובאישור ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי, אם שוכנע כי הפסקת החקירה לצורך הבאת עצור בעבירת ביטחון חמורה לפני שופט עלולה לפגוע פגיעה ממשית בחקירה שיש בה כדי לסכל מניעת פגיעה בחיי אדם – להשהות את הבאת העצור לפני שופט לתקופה נוספת על התקופה האמורה בפסקה (1), שלא תעלה על 24 שעות;

(3) בית משפט רשאי, במקרים חריגים, לבקשת ראש שירות הביטחון הכללי שהוגשה בכתב בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה, אם שוכנע כי הפסקת החקירה לצורך הבאת עצור בעבירת ביטחון חמורה לפני שופט עלולה לפגוע פגיעה ממשית בחקירה שיש בה כדי לסכל מניעת פגיעה בחיי אדם – להורות על השהיית הבאתו של העצור לפני שופט לתקופה נוספת על התקופות האמורות בפסקאות (1) ו-(2), שלא תעלה על 24 שעות; דיון לפי פסקה זו יתקיים שלא בנוכחות העצור.

(ב) השהה קצין ממונה או בית משפט הבאת עצור בעבירת ביטחון חמורה לפני שופט, לפי הוראות סעיף קטן (א), יתעד בית המשפט, בכתב, את המועד שבו הובא העצור לפני שופט.

(ג) בסעיף זה, "קצין ממונה" – כל אחד מאלה:

(1) הקצין הממונה כמשמעותו בסעיף 25 לחוק המעצרים;

(2) ראש צוות חוקרים בשירות הביטחון הכללי.

מעצר לפני הגשת כתב אישום

47. לעניין עצור בעבירת ביטחון חמורה, יקראו את סעיף 17 לחוק המעצרים כך:

(1) סעיף קטן (א) ייקרא כך: "(א) על אף הוראת סעיף 13(א)(3) סיפה, ציווה שופט על מעצרו של חשוד בנוכחותו, לא תעלה תקופת המעצר על 20 ימים ובלבד ששופט לא יצווה על מעצר לתקופה העולה על 15 ימים, אלא אם כן שוכנע כי אם לא יוחזק העצור במעצר לצורך המשך החקירה קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם; שופט רשאי להאריך, מעת לעת, מעצר של חשוד כאמור לתקופות שלא יעלו על 15 ימים, כל אחת.";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "30 ימים" יקראו "35 ימים".

הארכת מעצר שלא בנוכחות עצור בעבירת ביטחון חמורה

48. על אף האמור בסעיף 16(2) לחוק המעצרים, לעניין נוכחותו של עצור בעבירת ביטחון חמורה בדיון בהארכת מעצרו בתקופת המעצר כאמור בסעיף 47, ציווה בית המשפט, בנוכחות העצור, על מעצר לתקופה הקצרה מ-20 ימים, רשאי שופט של בית המשפט העליון, לבקשת ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי, שהוגשה בכתב בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה, להאריך את מעצרו של עצור כאמור שלא בנוכחותו, אם שוכנע כי אם תופסק החקירה לשם הבאת העצור לדיון קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם; הארכת מעצר כאמור תהיה לתקופות נוספות שלא יעלו על 72 שעות כל אחת, ובלבד שסך התקופות שבהן יוארך המעצר בלא נוכחות העצור לא יעלה על 144

שעות, או לא יעלה על יתרת התקופה שנותרה עד תום 20 ימים ממועד הדין שהתקיים בנוכחותו, לפי הקצרה מביניהן.

עיון חוזר בהחלטת בית משפט בנוגע לעצור בעבירת ביטחון חמורה

49. (א) לא יתקיים דיון בבקשה לעיון חוזר שהוגשה לפי סעיף 52 לחוק המעצרים, בהחלטה הנוגעת למעצרו של חשוד בעבירת ביטחון חמורה שטרם הוגש נגדו כתב אישום, אלא אם כן שוכנע בית המשפט, לאחר שקיים דיון מקדמי, כי התקיימה עילה לבקשה כאמור באותו סעיף; דיון מקדמי בשאלה אם התקיימה עילה כאמור יתקיים שלא בנוכחות העצור.

(ב) על אף האמור בסעיף 57 לחוק המעצרים, קבע בית המשפט כי התקיימה עילה כאמור בסעיף 52 לחוק המעצרים, רשאי הוא, לבקשת ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי, להורות כי הדיון בבקשה לעיון חוזר יתקיים שלא בנוכחות העצור, אם שוכנע כי אם תופסק החקירה לשם הבאת העצור לדיון קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם.

ערר על החלטת בית משפט בנוגע לעצור בעבירת ביטחון חמורה

50. (א) (1) על אף האמור בסעיף 53(ג) לחוק המעצרים, ערר על החלטת בית משפט לפי סעיף 53(א) לחוק המעצרים, וכן בקשה למתן רשות לערר על החלטת בית המשפט בערר כאמור לפי סעיף 53(א1)(1) לאותו חוק, בעניין הנוגע למעצרו של עצור בעבירת ביטחון חמורה שטרם הוגש נגדו כתב אישום, יוגשו לבית המשפט בתוך 30 שעות ממועד מתן החלטת בית המשפט; ואולם רשאי בית המשפט, בעת שהורה על מעצרו של עצור בעבירת ביטחון חמורה שטרם הוגש נגדו כתב אישום, להאריך את המועד האמור מטעמים שיירשמו, אם שוכנע כי הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין לעצור; בית המשפט יקיים את הדיון בערר לפי סעיף 53(א) או (א1) לחוק המעצרים בתוך 24 שעות מהמועד שבו הוגשו הערר או הבקשה

למתן רשות לערור, לפי העניין, לבית המשפט; הגשת ערר או בקשה למתן רשות לערור לפי פסקה זו, בתקופה הקבועה בה, תהיה במזכירות בית המשפט או בדרך אחרת לפי נוהל שיקבע מנהל בתי המשפט;

(2) על אף האמור בפסקה (1), שבתות וחגים לא יובאו במניין השעות; דיון שעל בית המשפט לקיימו במוצאי שבת או חג, רשאי בית המשפט לקיימו בתוך שש שעות מעת צאת השבת או החג; לעניין זה, "חג" – כהגדרתו בסעיף 29 לחוק המעצרים.

(ב) על אף האמור בסעיף 57 לחוק המעצרים, בית המשפט הדין בערר כאמור בסעיף קטן (א) רשאי, לבקשת ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי, להורות כי דיון בערר כאמור יתקיים שלא בנוכחות העצור, אם שוכנע כי אם תופסק החקירה לשם הבאת העצור לדיון קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם.

הארכת מעצר, ערר ועיון חוזר – הוראות כלליות

51. (א) חדלה להתקיים העילה שבשלה לא הובא עצור בעבירת ביטחון חמורה לדיון בהארכת מעצר, בבקשה לעיון חוזר או בערר לפי סעיפים 48, 49(ב) או 50(ב), יובא העצור לפני בית המשפט בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום 24 שעות מהמועד שבו חדלה להתקיים העילה כאמור.

(ב) הוראות סעיף 15(ג) עד (ח) לחוק המעצרים יחולו, בשינויים המחויבים, גם על דיון בשאלת נוכחות העצור בהליכים לפי סעיפים 48 עד 50, ורשאי בית המשפט, בדיון כאמור, לקבל ראייה אף שלא בנוכחות העצור או סניגורו, אם שוכנע שהדבר נדרש כדי למנוע פגיעה בביטחון המדינה או סיכול החקירה.

(ג) דיון שלא בנוכחות עצור בעבירת ביטחון חמורה לפי סעיפים 48, 49(ב) או 50(ב), יתקיים בנוכחות סניגורו של העצור, ואם אינו מיוצג – ימנה לו השופט סניגור;

נעדר סניגורו של העצור מהדיון כאמור, ימנה השופט לעצור סניגור לצורך הדיון כאמור, בלבד, ורשאי הוא להורות על הארכת תקופת המעצר כאמור בסעיף 48 לתקופה קצרה הכרחית בנסיבות העניין עד שסניגור יהיה נוכח בדיון.

(ד) החלטת בית משפט שהתקבלה בדיון שהתקיים שלא בנוכחות עצור בעבירת ביטחון חמורה לפי סעיפים 48, 49(ב) או 50(ב), תובא לידיעת העצור בהקדם האפשרי, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת, לבקשת נציג המדינה, אם שוכנע כי יש בכך כדי לסכל מניעת פגיעה בחיי אדם.

(ה) החלטת בית המשפט שהתקבלה בדיון המקדמי לפי סעיף 49(א), תובע לידיעת העצור בהקדם האפשרי, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת, לבקשת נציג המדינה, אם שוכנע כי יש בכך כדי לפגוע פגיעה ממשית בחקירה.

מניעת פגישה של עורך דין עם יותר מעצור אחד באותה חקירה

52. (א) על אף האמור בסעיף 34 לחוק המעצרים ובלי לגרוע מהוראות סעיף 35 לחוק האמור, מצא הממונה כי עורך דין אחד מבקש להיפגש עם כמה עצורים החשודים בעבירת ביטחון חמורה והנחקרים במסגרת אותה חקירה, או כי כמה עצורים כאמור מבקשים להיפגש עם עורך דין אחד, וכי פגישה כאמור עלולה לפגוע פגיעה ממשית בחקירה, רשאי הוא שלא לאפשר פגישה של עורך דין כאמור עם יותר מעצור אחד; הממונה ימסור הודעה על החלטה כאמור לכל אחד מהעצורים, וכן לעורך הדין; לעניין זה –

"הממונה" – כל אחד מאלה:

(1) ראש מחלקת חוקרים בשירות הביטחון הכללי, שראש שירות הביטחון הכללי הסמיכו לכך;

(2) קצין משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה, שהמפקח הכללי במשטרת ישראל הסמיכו לכך;

"עורך דין אחד" – לרבות עורך דין אחר משרדו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מניעת פגישה כאמור באותו סעיף קטן לתקופה העולה על 30 ימים תהיה באישור היועץ המשפטי לממשלה.

(ג) הוראות סעיף 35(ה) עד (י) לחוק המעצרים יחולו, בשינויים המחויבים, על החלטה לפי סעיף זה; לענין זה, רשאי לערור גם עורך הדין שפגישתו עם העצור נמנעה לפי סעיף זה.

פרק ה': חילוט שיפוטי וחילוט מינהלי

סימן א': חילוט שיפוטי בהליך פלילי

חילוט רכוש לאחר הרשעה בעבירת טרור

53. לענין חילוט רכוש של אדם שהורשע בעבירת טרור, הוראות סעיפים 21, 23 ו-26(א) לחוק איסור הלבנת הון יחולו בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

(1) הוראות סעיף 36ח לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (בחוק זה – פקודת הסמים), לא יחולו לגבי ניהול הרכוש המחולט ושימוש בו;

(2) הוראות סעיף 36ג(א) לפקודת הסמים יחולו רק על טוען לזכות ברכוש שאינו ארגון טרור;

(3) על אף האמור בסעיף 36ג(ג) לפקודת הסמים, בית המשפט רשאי לצוות על חילוטם של מיטלטלין שאינם ניתנים לעיקול לפי סעיף 22(א)(4) לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967.

חילוט רכוש של ארגון טרור לאחר הרשעה בניהול ארגון טרור

54. הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 20, רשאי בית משפט, לבקשת תובע, לצוות כי נוסף על כל עונש, יחולט רכוש שהוא רכוש של ארגון הטרור שבקשר אליו הורשע אותו אדם; על חילוט לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 53.

חילוט רכוש שהתגלה לאחר מתן גזר הדין

55. התגלה לאחר מתן גזר הדין רכוש נוסף, שאילו התגלה לפני מתן גזר הדין, היה ניתן לבקש את חילוטו בהתאם להוראות סימן זה, רשאי בית המשפט שדן בעבירה, לבקשת תובע, לצוות על חילוט הרכוש, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 53.

סימן ב': תפיסה וחילוט מינהליים

צו תפיסה מינהלי

56. (א) בפרק זה, "צו תפיסה מינהלי" – צו מינהלי לתפיסת רכוש לפי סעיף זה.

(ב) שר הביטחון רשאי להורות בצו על תפיסה זמנית של רכוש כמפורט להלן, או על הגבלת השימוש או הגבלת העברת הזכויות בו, לרבות קביעת ערובה להבטחת הצגתו על פי דרישה:

(1) רכוש של ארגון טרור או של פעיל טרור שהוכרז לפי סעיפים 4, 6 או 11, או רכוש שמיועד לביצוע עבירת טרור חמורה – אם שוכנע שהדבר דרוש כדי לסכל פעילות של ארגון טרור ולפגוע ביכולתו לקדם את מטרותיו או כדי לסכל עבירת טרור חמורה;

(2) רכוש שנעברה בו עבירת טרור חמורה או ששימש במישרין לביצוע עבירה כאמור;

(3) רכוש שהושג כשכר או כתגמול בעד ביצוע עבירת טרור חמורה או יועד להיות שכר או תגמול כאמור;

(4) רכוש כאמור בפסקאות (1) עד (3) שהתגלה לאחר מתן גזר הדין, ובלבד שפרקליט מחוז או פרקליט בכיר אחר שהוא הסמיכו לכך הודיע כי לא ניתן לחלט את הרכוש כאמור בסעיף 55, בשל אי-קבילות הראיות הנוגעות לו או חסיון, אף ששוכנע בדבר הקשר בין הרכוש לעבירה.

(ג) שר הביטחון רשאי, לבקשת ראש שירות הביטחון הכללי או ראש רשות ביטחון אחרות באמצעות ראש שירות הביטחון הכללי, להוציא צו תפיסה מינהלי גם לגבי רכוש של חבר בני אדם שאינו ארגון טרור מוכרז, אם התקיימו כל אלה:

(1) ראש רשות הביטחון הגיש לשר, באמצעות ראש שירות הביטחון הכללי, בקשה להכריז על אותו חבר בני אדם שהוא ארגון טרור, לפי הוראות סימן א' לפרק ב', או הודיע לשר כי בדעתו להגיש בקשה כאמור;

(2) יש יסוד סביר להניח כי הרכוש הוא רכוש של ארגון הטרור, כי מתקיימים העובדות והתנאים לחילוט רכוש לפי פרק זה, וכי הרכוש שלגביו התבקש הצו עלול להיעלם או שעלולות להיעשות בו פעולות שימנעו את מימוש החילוט.

(ד) לעניין סעיף זה, היה הרכוש כסף –

(1) אין נפקא מינה אם ייתפס אותו כסף או כל כסף אחר שנמצא בבעלותו, בחזקתו, בשליטתו או בחשבון הבנק של מי שקיבל את הכסף;

(2) היה הרכוש שכר או תגמול כאמור בסעיף קטן (ב)
 (3), ולא נמצא כסף בשווי התקבול שהתקבל כאמור, רשאי שר הביטחון לתפוס רכוש אחר של מי שקיבל את השכר או התגמול, בשווי סכום התקבול כאמור.

(ה) לעניין סעיף זה –

(1) חזקה שרכוש שנתפס במעבר גבול בין ישראל לחבל עזה, שלא דווח והיתה חובה לדווח עליו, בלא היתר שנדרש או שהיה ניסיון להסתירו ולהבריחו, הוא רכוש כאמור בסעיף זה, אלא אם כן הוכח אחרת;

(2) חזקה שרכוש שבאמצעותו הועבר או הוסתר רכוש כאמור בפסקה (1), שימש במישרין לביצוע עבירת טרור חמורה, אלא אם כן הוכיח מי שהרכוש נמצא בבעלותו, בחזקתו או בשליטתו כי לא ידע שבאמצעות רכושו יועבר או יוסתר רכוש כאמור בפסקה (1);

(3) "עבירת טרור חמורה" – למעט עבירה לפי סעיף 31.

הגבלת התפיסה המינהלית בהתקיים הליך פלילי

57. (א) לא יורה שר הביטחון על תפיסת רכוש הקשור לעבירת טרור חמורה, אם נחקר אדם באזהרה לגבי אותה עבירה שהרכוש קשור אליה; הורה שר הביטחון על תפיסת רכוש כאמור ונחקר אדם באזהרה לאחר הוצאת צו תפיסה מינהלי לגבי אותו רכוש, יחולו לגבי המשך ההחזקה ברכוש הוראות פקודת מעצר וחיפוש, ולא יחולו הוראות סעיף 58; ששת החודשים האמורים בסעיף 35 לפקודה האמורה יימנו מהיום שבו נחקר אדם באזהרה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), שר הביטחון רשאי לתפוס רכוש כאמור אם פרקליט מחוז או פרקליט בכיר אחר שהוא הסמיכו לכך הודיע כי לא ניתן לחלט את הרכוש בהליך פלילי, אף ששוכנע בדבר הקשר שבין הרכוש לעבירה, בשל אחד מאלה:

(1) אי-קבילות הראיות בדבר הקשר בין הרכוש לעבירה או חסיון;

(2) אין מקום להגיש כתב אישום בשל העבירה משום שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין, או שעל אף קיומן של ראיות משמעותיות הן לא

מגבשות תשתית מספקת ברמה הפלילית להגשת כתב אישום בשל העבירה.

(ג) הודיע פרקליט כאמור בסעיף קטן (ב), ישובו לחול על צו התפיסה המינהלי הוראות סעיף 58 במקום הוראות פקודת מעצר וחיפוש.

תקופת תוקפו של צו תפיסה מינהלית

58. (א) תוקפו של צו תפיסה מינהלי שניתן לפי סעיף 56 יהיה לתקופה שנקבעה בו ושלא תעלה על שנתיים ממועד מתן הצו, ואולם שר הביטחון רשאי להאריך את תוקפו של הצו, עד למועד כמפורט להלן, לפי העניין ולפי המאוחר:

(1) נטענו טענות לפי סעיף 61(א), או הוגשה עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים – עד למתן החלטה סופית או פסק דין סופי, לפי העניין;

(2) לעניין רכוש שהוא רכוש של ארגון טרור מוכרז –

(א) היתה ההכרזה על ארגון הטרור הכרזה זמנית לפי סעיף 4 והוגשו טענות בכתב לפי סעיף 5 – עד לקבלת החלטה בעניין הכרזה קבועה לפי סעיף 6;

(ב) הוגשה עתירה לבית המשפט העליון נגד ההכרזה על ארגון הטרור – עד למתן פסק דין סופי בעתירה.

(ב) האריך שר הביטחון את התקופה כאמור בסעיף קטן (א), ולא הוחלט בהליכים כאמור באותו סעיף קטן לבטל את צו התפיסה המינהלי או את ההכרזה, לפי העניין, רשאי שר הביטחון להאריך את תקופת תוקפו של הצו לתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים לשם הוצאת צו חילוט כאמור בסעיף 66.

(ג) פקע תוקפו של צו תפיסה מינהלי ולא ניתנו לגבי הרכוש התפוס צו חילוט או החלטה של בית משפט לעניין המשך החזקתו, יוחזר הרכוש למי שממנו נתפס.

(ד) (1) תוקפו של צו תפיסה מינהלי בעניין ארגון טרור שטרם הוכרז יהיה לתקופה שנקבעה בו ושלא תעלה על שלושה חודשים ממועד מתן הצו, ורשאי שר הביטחון, מטעמים מיוחדים שיירשמו, באישור היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיכו לעניין זה, להאריך מעת לעת את תקופת תוקפו לתקופות נוספות, ובלבד שתקופת תוקפו הכוללת של הצו לא תעלה על ארבעה חודשים ממועד נתינתו;

(2) הוכרז כי חבר בני האדם הוא ארגון טרור וניתן צו תפיסה מינהלי חדש לפי סעיף 56(ב)(1) בתוך התקופה כאמור בפסקה (1), יפקע תוקפו של צו התפיסה במועד מתן צו התפיסה החדש;

(3) החליט שר הביטחון שלא להכריז על חבר בני האדם שהוא ארגון טרור בתוך התקופה כאמור בפסקה (1), יפקע תוקפו של צו התפיסה לפי סעיף 56(ג) במועד החלטתו, אלא אם כן מצא כי מתקיימת עילה אחרת לצו תפיסה מינהלי כאמור בסעיף 56(ב)(2) או (3); מצא שר הביטחון כאמור, יעמוד צו התפיסה המינהלי בתוקף חודש נוסף או עד להוצאת צו תפיסה חדש, לפי המוקדם.

תוכנו של צו תפיסה מינהלי

59. (א) בצו תפיסה מינהלי יפורט הרכוש שלגביו חל הצו או סוג הרכוש כאמור, וכן המקום שבו נמצא הרכוש, והכול אם הם ידועים.

(ב) הוכח להנחת דעתו של שר הביטחון כי רכוש שניתן להוציא לגביו צו תפיסה מינהלי מעורב ברכוש נוסף, שאינו רכוש כאמור, ולא ניתן בנסיבות העניין לזהותו או להפרידו, רשאי הוא להורות בצו התפיסה המינהלי גם על תפיסתו של הרכוש הנוסף.

סייג לתפיסה

60. על תפיסה וחילוט של רכוש לפי סימן זה יחולו הוראות סעיף 36 לפקודת הסמים, בשינויים

המחויבים ובשינויים המפורטים בסעיף 53(2) ו-3).

שימוע לאחר תפיסה

61. (א) הוצא צו תפיסה מינהלי, רשאי טוען לזכות ברכוש, בתוך חודשיים מיום שהוצא הצו, ואם קיבל הודעה לפי סעיף קטן (ב) – מיום שקיבל את ההודעה, לטעון את טענותיו לפני שר הביטחון או מי שהוא הסמיכו לכך, ואולם שר הביטחון או מי שהוא הסמיכו לכך רשאי לדון בטענות שהוגשו לאחר המועד האמור אם מצא כי הדבר מוצדק, מטעמים מיוחדים שיירשמו; שר הביטחון רשאי להשאיר את הצו על כנו, לבטלו או לשנות את תנאיו.

(ב) הודעה על הוצאת צו תפיסה מינהלי ועל זכות לשימוע כאמור בסעיף קטן (א) תימסר לטוען לזכות ברכוש, אם הוא ידוע וניתן לאתרו ולמסור לו את ההודעה בשקידה סבירה.

(ג) שר הביטחון יבטל או יתקן צו תפיסה מינהלי אם נוכח כי טוען לזכות ברכוש הוכיח את זכותו ברכוש, וכי התקיים בעניין זה אחד התנאים המנויים בסעיף 36ג(א) לפקודת הסמים המסוכנים, כפי שהוחל בסעיף 60; על ביטול או תיקון צו תפיסה לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 63(ב), בשינויים המחויבים.

ביצוע צו תפיסה מינהלי

62. (א) צו תפיסה מינהלי יכול שיבוצע בידי עובד ציבור שראש הממשלה או שר הביטחון הסמיכו לכך או בידי שוטר, ולעניין טובין המצויים בפיקוח המכס בהתאם להוראות פקודת המכס – יכול שיבוצע גם בידי פקיד מכס שמנהל המכס ומע"מ הסמיכו לכך.

(ב) (1) לעובד ציבור שהוסמך לכך לפי הוראות סעיף קטן (א) או לשוטר יהיו נתונות, לשם ביצוע צו תפיסה מינהלי, הסמכויות הנתונות לשוטר לשם ביצוע צו חיפוש כאמור בסעיף 24(א)(1) לפקודת מעצר וחיפוש, והוראות סעיפים 26 עד 29, 45 ו-46 של הפקודה

האמורה יחולו על ביצוע הצו כאמור, בשינויים המחויבים;

(2) לפקיד מכס שהוסמך לכך לפי הוראות סעיף קטן (א) יהיו נתונות, לשם ביצוע צו תפיסה מינהלי, הסמכויות לפי סעיפים 174, 177, 184 ו-185 לפקודת המכס, ולעניין זה יראו רכוש החשוד כרכוש שלגביו חל צו התפיסה המינהלי, כטובין שיבואם או יצואם נאסר.

(ג) הוראות סעיפים 26 עד 29, 32, 32א, 45 ו-46 לפקודת המעצר והחיפוש יחולו, בשינויים המחויבים, גם לעניין רכוש שניתן להוציא לגביו צו תפיסה מינהלי; לא הוציא שר הביטחון צו תפיסה מינהלי בתוך חודש מיום התפיסה, יוחזר הרכוש לאדם שממנו נתפס, ואולם השר רשאי להאריך את התקופה האמורה ב-15 ימים נוספים, מטעמים מיוחדים.

(ד) (1) נוכח מי שמבצע צו תפיסה מינהלי, בעת ביצוע התפיסה, כי הרכוש שיש לתפסו מעורב ברכוש אחר ולא ניתן בנסיבות העניין לזהותו או להפרידו או היה לו יסוד סביר להניח כי קיים רכוש נוסף שהוא רכוש של ארגון הטרור או רכוש הקשור לעבירה, ואשר לא פורט בצו, ולא ניתן, בנסיבות העניין, לקבל צו מתוקן לפי סעיף 63, רשאי הוא לתפוס גם את הרכוש המעורב או הרכוש הנוסף;

(2) הודעה על תפיסה לפי פסקה (1) תימסר לשר הביטחון בתוך 72 שעות ממועד ביצוע התפיסה;

(3) לא הוציא שר הביטחון צו מתוקן כאמור בסעיף 63 לגבי הרכוש המעורב או הרכוש הנוסף שנתפס לפי פסקה (1), בתוך שבועיים ממועד תפיסתו, יוחזר הרכוש לאדם שממנו נתפס.

תיקון צו תפיסה מינהלי

63. (א) ניתן צו תפיסה מינהלי לפי הוראות פרק זה והתגלה, לאחר מתן הצו או בעת ביצועו, רכוש נוסף

שיש יסוד סביר להניח שהוא רכוש של ארגון הטרור או רכוש מעורב כאמור בסעיף 62(ד)(1), רשאי שר הביטחון להוציא צו תפיסה מינהלי מתוקן; ההוראות לפי פרק זה החלות על הצו המקורי יחולו גם על הצו המתוקן, ולעניין סעיפים 58 ו-66, יימנו התקופות לפי אותם סעיפים ממועד מתן הצו המקורי.

(ב) היה הרכוש שנתפס לפי סעיף קטן (א) רכוש מעורב כמשמעותו בסעיף 62(ד)(1), רשאי שר הביטחון להורות כי לא ייתפס חלק מהרכוש המעורב בשל זכותו של טוען לזכות ברכוש באותו חלק, ורשאי הוא לתפוס גם את החלק האמור, בכפוף למתן הוראות לעניין תשלום לטוען לזכות ברכוש, בשל זכותו כאמור.

ביקורת שיפוטית-מינהלית מורחבת

64. בעתירה על החלטה של שר הביטחון לפי פרק זה רשאי בית משפט לעניינים מינהליים לאשר את החלטת השר, לשנותה, לבטלה או לקבל החלטה אחרת במקומה, ובלי לגרוע מכלליות האמור רשאי בית המשפט לשקול כל שיקול שהיה השר רשאי לשקול לשם כך.

סטייה מדיני הראיות וראיות חסויות

65. (א) בהליך משפטי בעניין החלטת שר הביטחון בעניין צו תפיסה מינהלי או צו חילוט, רשאי בית המשפט, לבקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה, לסטות מדיני הראיות, אם שוכנע, מטעמים שיירשמו, שהדבר דרוש לבירור האמת ולעשיית צדק.

(ב) בדיון כאמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, לבקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה, לקבל ראייה אף שלא בנוכחות הצד השני או בא כוחו, או בלי לגלותה להם, אם שוכנע כי גילוי הראייה עלול לפגוע בביטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה, בשלום הציבור או בביטחונו, או לחשוף שיטות עבודה חסויות, וכי העניין שיש באי-גילוייה עדיף מהצורך לגלותה לשם בירור האמת ועשיית צדק (בסעיף זה – ראייה חסויה); בית

המשפט רשאי, בטרם יקבל החלטה לפי סעיף קטן זה, לעיין בראיה ולשמוע הסברים שלא בנוכחות הצד השני ובא כוחו.

(ג) החליט בית המשפט לקבל ראיה חסויה, יודיע לצד השני על כוונתו לעשות כן, ורשאי הוא להורות על העברת תמצית של הראיה החסויה לצד השני או לבא כוחו, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע באינטרס שבשלו נקבע, לפי הוראות סעיף קטן (ב), כי הראיה חסויה.

(ד) החליט בית המשפט שלא להיעתר לבקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה להודיע כי הוא חוזר בו מהגשת הראיה; הודיע בא כוח היועץ המשפטי לממשלה כאמור, לא יתחשב בית המשפט בראיה לשם קבלת החלטתו, והראיה לא תועבר לצד השני או לבא כוחו.

(ה) דיון בבקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לקבל ראיה חסויה לפי סעיף קטן (ב) יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן קבע בית המשפט הוראה אחרת לעניין זה.

חילוט רכוש שנתפס

66. (א) ניתן צו תפיסה מינהלי, רשאי שר הביטחון לצוות על חילוט הרכוש שלגביו ניתן הצו, כולו או חלקו, במועדים אלה, לפי המאוחר:

(1) נטענו טענות לפי סעיף 61(א) לעניין צו התפיסה המינהלי – 45 ימים לאחר שהודע למבקש על ההחלטה בעניין טענותיו, ובלבד שלא הוגשה עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים בעניין ההחלטה;

(2) לא נטענו טענות לפי סעיף 61(א) לעניין צו התפיסה המינהלי – 90 ימים לאחר מתן צו התפיסה או לאחר מסירת הודעה בעניין הצו לפי סעיף 61(ב), לפי המאוחר;

(3) הוגשה עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים לעניין צו התפיסה המינהלי – 45 ימים לאחר מתן פסק דין הדוחה את העתירה, ואם הוגש ערעור על פסק הדין – לאחר מתן פסק דין הדוחה את הערעור;

(4) לעניין רכוש של ארגון טרור – לאחר שהארגון הוכרז בהכרזה קבועה לפי סעיף 6, ואם הוגשה עתירה לבית המשפט העליון נגד ההכרזה על ארגון הטרור – לאחר מתן פסק דין הדוחה את העתירה;

(5) לעניין רכוש הקשור לעבירה –

(א) אם לא נפתחה חקירה באזהרה בקשר לעבירה – 90 ימים לאחר מתן צו התפיסה המינהלי;

(ב) אם נפתחה חקירה באזהרה בקשר לעבירה – שנה לאחר מתן צו התפיסה המינהלי, ובלבד שניתן אישור פרקליט מחוז או מי שהוא הסמיכו לכך שלא ניתן לחלט את הרכוש במסגרת ההליך הפלילי כאמור בסעיף 57(ב).

(ב) חלפו שנתיים ממועד מתן צו תפיסה מינהלי, ולא ניתן צו חילוט, יפקע צו התפיסה המינהלי, והרכוש יוחזר לאדם שממנו נתפס; ואולם אם הוארך תוקפו של צו תפיסה מינהלי לפי סעיף 58(א)(1) או (2), יחולו הוראות סעיף 58(ב) לעניין הארכת תוקפו של צו התפיסה לשם הוצאת צו חילוט.

תפיסת רכוש לפי תקנות ההגנה

67. (א) סמכות לתפיסת רכוש לפי תקנה 74 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, בעניין רכוש שהוא רכוש הקשור לארגון טרור או לעבירת טרור, תהיה נתונה רק לגבי רכוש שניתן לתפוס או לחלט לפי הוראות פרק זה; ואולם רכוש שנתפס לפי תקנה 74 לתקנות האמורות לא יוחרם לפי הוראות אותה תקנה, ויחולו לעניין חילוטו הוראות פרק זה.

(ב) (1) נתפס רכוש כאמור בסעיף קטן (א), ולא הוציא שר הביטחון צו תפיסה מינהלי בתוך חודש ימים מיום התפיסה, יוחזר הרכוש לאדם שממנו נתפס, ואולם השר רשאי להאריך את התקופה האמורה ב-15 ימים נוספים, מטעמים מיוחדים;

(2) נחקר אדם באזהרה כאמור בסעיף 57, יחולו לגבי המשך ההחזקה ברכוש הוראות אותו סעיף.

סימן ג': ניהול רכוש שנתפס או חולט

ניהול רכוש

68. (א) צווים שניתנו לפי הוראות פרק זה לעניין תפיסת רכוש או חילוטו, יהיו אסמכתה בידי האפוטרופוס הכללי לתפוס את הרכוש ולנהל אותו.

(ב) בקשה למתן הוראות לאפוטרופוס הכללי בדבר ניהול זמני של הרכוש במסגרת צו זמני בהליך פלילי, תוגש לבית המשפט לאחר התייעצות עם האפוטרופוס הכללי.

(ג) הוצאות תפיסת הרכוש וניהולו לפי פרק זה, לרבות תשלום הוצאות הליכי התפיסה, החילוט, ניהול הרכוש ומימוש, ולרבות שכרו של האפוטרופוס הכללי בעד הניהול, ייגבו מכלל הרכוש שהוא מנהל ושחולט לפי הוראות פרק זה.

פרק ו': צווים למניעה או להגבלה של פעולות

צו למניעת פעילות של ארגון טרור

69. (א) היה למפקד מחוז במשטרת ישראל (בפרק זה – מפקד המחוז) יסוד סביר לחשד כי מתקיימת או עתידה להתקיים פעילות של ארגון טרור או פעילות שמטרתה לקדם את פעילותו של ארגון טרור או לתמוך בה, לרבות קיום אסיפה, תהלוכה, כנס, עצרת או הדרכה, רשאי הוא להוציא צו למניעת הפעילות כאמור (בפרק זה – צו למניעת פעילות).

(ב) בצו למניעת פעילות תפורט הפעילות שנאסרה, וכן המועד והמקום שבהם מתקיימת או עתידה להתקיים הפעילות, ככל שהם ידועים; מצא מפקד המחוז כי לשם מניעת הפעילות כאמור יש להגביל את השימוש במקום המיועד לקיומה, ובכלל זה להורות על סגירתו, יכלול הצו גם הוראה להגבלת השימוש במקום כאמור או לסגירתו, לפרק הזמן שבו מתקיימת או עתידה להתקיים הפעילות, וכן לפרק זמן סביר לפני קיום הפעילות או לאחריה ככל שהדבר נדרש לשם מניעתה, והכול במידה שאינה עולה על הנדרש בנסיבות העניין כדי למנוע את הפעילות האמורה.

(ג) הרואה את עצמו נפגע מצו למניעת פעילות, רשאי להגיש למפקד המחוז את טענותיו בעניין; מפקד המחוז רשאי להשאיר את הצו על כנו, לבטלו או לשנות את תנאיו.

(ד) צו למניעת פעילות יוצג במקום שבו מתקיימת או עתידה להתקיים הפעילות, אם הוא ידוע; הודעה על הוצאת הצו ועל זכות להגיש טענות כאמור בסעיף זה תומצא לבעלים של המקום ולמחזיק בו, בהקדם האפשרי, אם הם ידועים וניתן לאתרם ולמסור להם את ההודעה בשקידה סבירה בנסיבות העניין.

צו להגבלת שימוש במקום המשמש לפעילות של ארגון טרור

70. (א) היה למפקח הכללי של משטרת ישראל (בפרק זה – המפקח) יסוד סביר לחשד כי מקום מסוים משמש לפעילות של ארגון טרור, וכי יש יסוד סביר לחשש שהמקום ימשיך לשמש לפעילות כאמור אם לא יוגבל השימוש בו, רשאי הוא להוציא צו להגבלת שימוש במקום כאמור, לתקופה שיקבע בצו ושלא תעלה על שלושה חודשים, ורשאי הוא להאריכה לתקופות נוספות, ובלבד שסך כל התקופות הנוספות לא יעלה על שלושה חודשים (בפרק זה – צו להגבלת שימוש במקום).

(ב) לא יינתן צו להגבלת שימוש במקום אלא לאחר שניתנה לבעלים של המקום, וכן למחזיק בו, הזדמנות לטעון את טענותיהם, אם הם ידועים וניתן לאתרם בשקידה סבירה בנסיבות העניין; ואולם אם היה למפכ"ל יסוד סביר לחשש כי מתן זכות שימוע כאמור עלול לסכל את מטרת הצו, רשאי הוא להוציא צו להגבלת שימוש במקום אף בלא מתן זכות כאמור, ובלבד שתינתן בהקדם האפשרי לאחר מכן.

(ג) טען בעלים או מחזיק את טענותיו כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי הוא לשוב ולהגיש את טענותיו אם התגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות.

(ד) בית משפט השלום רשאי, על פי בקשה בכתב של מי שהמפכ"ל הסמיכו לעניין זה, לצוות על הארכת תוקפו של צו הגבלת שימוש במקום, בתנאים שיקבע, לתקופה נוספת שלא תעלה על שישה חודשים, אם שוכנע כי הגבלת השימוש במקום חיונית למניעת המשך ביצוע הפעילות שבשלה הוצא הצו, ורשאי הוא לחזור ולצוות כאמור מעת לעת; על הליך לפי סעיף זה ועל ערעור עליו יחולו הוראות סעיף 65 לעניין סטייה מדיני הראיות וראיות חסויות.

(ה) בצו להגבלת שימוש במקום ייקבעו, בין השאר, התנאים, ההגבלות או האיסורים על השימוש במקום הנקוב בצו, לרבות סגירת המקום, במידה שאינה עולה על הנדרש בנסיבות העניין כדי למנוע את המשך הפעילות של ארגון הטרור במקום.

(ו) הוצא צו להגבלת שימוש במקום, רשאי שוטר להיכנס למקום שלגביו הוצא הצו ולנקוט אמצעים סבירים, לרבות שימוש בכוח, הדרושים כדי להבטיח את קיום הצו.

(ז) צו להגבלת שימוש במקום יוצג במקום שעליו הוא חל; הודעה על הוצאת הצו ועל זכות להגיש טענות כאמור בסעיף זה תומצא לבעלים של המקום ולמחזיק

בו, בהקדם האפשרי, אם הם ידועים וניתן לאתרם
ולמסור להם את ההודעה בשקידה סבירה בנסיבות
העניין.

צו הגבלה לעניין לזיוויית מפגע

70א. (א) בסעיף זה –

"אחראי על ארגון לזיוויית מפגע" – בן משפחתו של
מפגע האחראי על ארגון לזיוויית המפגע או אדם אחר,
שמפקד המחוז סבר שיש לראות בו אחראי על ארגון
לזיוויית המפגע;

"לזיוויית מפגע" – לזיווי מפגע לקבורה וקבורתו, וכן כל
התכנסות או פעילות בקשר לכך;

"מפגע" – מי שנהרג בקשר עם ביצוע מעשה טרור בידו
או ניסיון לביצוע מעשה כאמור;

"ערובה" – עירבון כספי או ערבות עצמית של אחראי
על ארגון לזיוויית מפגע, בין לבדם ובין בצירוף ערבות
מכל סוג שהוא, ערבות או עירבון כספי של ערבים.

(ב) לשם שמירה על שלום הציבור וביטחון, ובכלל זה
לשם מניעה של הפרות סדר, הסתה לטרור או גילוי
הזדהות עם ארגון טרור או עם מעשה טרור, רשאי
מפקד המחוז להורות, בצו, על תנאים לעריכת לזיויה
של מפגע (בפרק זה – צו הגבלה לעניין לזיוויית מפגע).

(ג) תנאים בצו הגבלה לעניין לזיוויית מפגע יכול
שיתייחסו, בין השאר, למספר המשתתפים בלזיוויית
המפגע וזהותם, מסלול הלזויה, מועד הלזויה וחפצים
שיהיו אסורים לשימוש במהלך הלזויה, ובמקרים
מיוחדים – גם למקום הקבורה של המפגע בשים לב
לעמדת בני משפחתו.

(ד) סבר מפקד המחוז כי בשל קיומה של לזיוויית מפגע
קיים חשש לפגיעה בשלום הציבור וביטחון, להפרות

סדר, להסתה לטרור או לגילוי הזדהות עם ארגון טרור או עם מעשה טרור, רשאי הוא להורות בצו ההגבלה לעניין לזיוית המפגע גם על הפקדת ערובה בידי האחראי על ארגון לזיוית המפגע, לשם הבטחת קיומם של התנאים שנקבעו בצו כאמור, כולם או חלקם.

(ה) הופקדה ערובה בידי אחראי על ארגון לזיוית מפגע לפי הוראות סעיף קטן (ד) והופר תנאי מתנאי הצו שלהבטחת קיומו הופקדה הערובה, רשאי מפקד המחוז להודיע לאחראי על ארגון הלזיויה בתוך תקופה שלא תעלה על 30 ימים ממועד ההפרה, על מימוש הערובה, ובלבד שנתן לאחראי הזדמנות לטעון את טענותיו; לא הודיע מפקד המחוז על מימוש הערובה בתוך התקופה כאמור – תוחזר הערובה.

(ו) (1) לא הופקדה ערובה, כולה או חלקה, ושוכנע מפקד המחוז כי הופר תנאי מהתנאים שלהבטחת קיומם נדרשה הערובה, רשאי הוא להורות לאחראי על ארגון לזיוית המפגע על תשלום סכום בגובה הערובה שנדרשה (בסעיף זה – סכום החיוב) בתוך 14 ימים מיום שנמסרה לו דרישה לתשלום;

(2) סכום חיוב שלא שולם, כולו או חלקו, עד תום התקופה האמורה בפסקה (1) (בסעיף זה – המועד הקובע), תיווסף עליו תוספת פיגור (בסעיף קטן זה – התוספת); שיעור התוספת יהיה חמישים אחוזים מסכום החיוב או מחלקו שלא שולם, לפי העניין, ובתום כל תקופה של שישה חודשים שעברו מהמועד הקובע – חמישה אחוזים נוספים מסכום החיוב או מחלקו כאמור;

(3) על גביית סכום החיוב והתוספת יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.

(ז) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהסמכויות הנתונות לשוטר לפי כל דין.

70ב. (א) היה למפקד המחוז חשש סביר כי בשל לווית מפגע תיגרם פגיעה בביטחון הנפש או יבוצע מעשה טרור, או שבמהלך הלוויה יבוצעו הסתה לטרור או גילוי הזדהות עם ארגון טרור או עם מעשה טרור, רשאי הוא, אם סבר כי הדבר דרוש באופן חיוני למניעת הפגיעה או המעשים האמורים וכי לא ניתן למנעם בדרך סבירה אחרת, להורות בצו על עיכוב מסירת גופת המפגע וקיום לוויתו, עד לעמידה בתנאים שנקבעו בצו ההגבלה לעניין לווית המפגע או עד תום 10 ימים מיום שניתן הצו לפי סעיף קטן זה, לפי המוקדם.

(ב) המפכ"ל רשאי להורות על הארכת תקופת תוקפו של צו לעיכוב מסירת גופת מפגע כאמור בסעיף קטן (א), מעת לעת, עד לקיום התנאים שנקבעו בצו ההגבלה לעניין לווית המפגע.

הוראות לגבי עתירה בעניין צו למניעת פעילות או צו להגבלת שימוש במקום

71. (א) בדונו בעתירה בעניין צו למניעת פעילות או צו להגבלת שימוש במקום, רשאי בית משפט לעניינים מינהליים לבטל את הצו, לאשרו או לשנות את תנאיו, ורשאי הוא להחזיר את העניין עם הוראות למי שהוציא את הצו.

(ב) על עתירה כאמור בסעיף קטן (א) וכן על ערעור עליה יחולו הוראות סעיף 65 לעניין סטייה מדיני הראיות וראיות חסויות.

הפרת צו למניעת פעילות או צו להגבלת שימוש במקום

72. המפר צו למניעת פעילות או צו להגבלת שימוש במקום, ובכלל זה מרשה לאחר להשתמש במקום שהוצא לגביו צו כאמור, דינו – מאסר שנתיים.

פרק ז': תיקוני חקיקה

ביטול פקודת מניעת טרור

73. פקודת מניעת טרור, התש"ח-1948 – בטלה.

ביטול חוק איסור מימון טרור

74. חוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005 – בטל.

ביטול חוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה)

75. חוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה), התשס"ו-2006 – בטל.

תיקון תקנות ההגנה (שעת חירום)

76. בתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 –

(1) בתקנה 2(1), ההגדרות "לקיחה באנגריה" ו"רכב מנועי" – יימחקו;

(2) תקנות 2(3) ו-4(4), 2א, 6(3) ו-4(4), 9(3), 10, 11, 61, 66, 67, 70, 71א, 73, 78 עד 85, 94 עד 96, 120, 121, 122(1)(ב), 123, 127א עד 128, 131, 133(1), 134, 135, 135א, 137א עד 137ג, 139א, 141 עד 143ג ו-146 עד 162 – בטלות;

(3) תקנות 127, 139, 140 ו-143ד – בטלות, למעט לעניין הסמכויות הקבועות בתקנות 72, 74 עד 77, 119 ו-145.

תיקון חוק האזרחות – מס' 12

77. בחוק האזרחות, התשי"ב-1952 –

(1) בסעיף 11(ב)(2)(א), במקום "בחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005" יבוא "בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (בחוק זה – חוק המאבק בטרור)";

(2) בסעיף 11א(א), במקום "בחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005" יבוא "בחוק המאבק בטרור".

תיקון חוק משכן הכנסת, רחבתו ומשמר הכנסת – מס' 16

78. בחוק משכן הכנסת, רחבתו ומשמר הכנסת, התשכ"ח-1968, בסעיף 3(ג), אחרי פסקה (4) יבוא: " (5) חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, וכן עבירות לפי חיקוק אחר שהן מעשה טרור כהגדרתו בחוק האמור."

תיקון חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה – מס' 33

79. בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל-1970, בסעיף 1, בהגדרה "פגיעת איבה", בפסקה (5), במקום "ארגון טרוריסטי שעליו הכריזה הממשלה לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948" יבוא "ארגון טרור שהוכרז לפי סימן א' לפרק ב' בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016".

תיקון פקודת בתי הסוהר – מס' 50

80. בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971

–

(1) בסעיף 45א(א), במקום ההגדרה "ארגון טרור" יבוא: "'ארגון טרור' – כהגדרתו בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016";

(2) בסעיף 145א –

(א) בסעיף קטן (א), במקום ההגדרה "ארגון טרוריסטי" יבוא: "'ארגון טרור' – כהגדרתו בסעיף 45א";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "ארגון טרוריסטי" יבוא "ארגון טרור";

(3) בתוספת ראשונה א', אחרי פרט 3 יבוא: "4. עבירת ביטחון חמורה כהגדרתה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, וכן עבירה לפי סעיף 22(א) לחוק האמור."

תיקון חוק העונשין – מס' 123

81. בחוק העונשין, התשל"ז-1977 –

(1) בכותרת סימן א'1 לפרק ח', במקום "הסתה לגזענות, לאלימות או לטרור" יבוא "הסתה לגזענות או לאלימות";

(2) בסעיף 2ד144 –

(א) בכותרת השוליים, המילים "או לטרור" – יימחקו;

(ב) בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), בכל מקום, המילים "או טרור" – יימחקו;

(3) בסעיף 3ד144, בכותרת השוליים, המילים "או לטרור" – יימחקו;

(4) בסעיף 453, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא: "(ד) העובר עבירה כאמור בסעיף 452 לגבי רכוש שהוא מיתקן רגיש כהגדרתו בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, דינו – מאסר עשר שנים."

תיקון חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים – מס' 18

82. בחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981 –

(1) בסעיף 17(4), בסופו יבוא: ". חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, וכן עבירות לפי חיקוק אחר שהן מעשה טרור כהגדרתו בחוק האמור.";

(2) בתוספת הראשונה, בפרט (ט1), במקום "ולפי סעיפים 84, 120 ו-130" יבוא "לפי סימן א' בפרק ב' ולפי פרק ה' לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, ולפי סעיף 130."

תיקון חוק בתי המשפט – מס' 84

83. בחוק בתי המשפט [נוסח משולב],

התשמ"ד-1984 –

(1) בסעיף 68 –

(א) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג1) בעת דיון בבקשה לדיון בדלתיים סגורות, רשאי בית המשפט, לבקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה, לסטות מדיני הראיות מטעמים שיירשמו, ולקבל ראיה אף שלא בנוכחות צד לדיון או בא כוחו או בלי לגלותה להם, אם שוכנע כי גילוי הראיה עלול לפגוע בביטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה, בשלום הציבור או בביטחונה, או לחשוף שיטות עבודה חסויות, וכי אי-גילוייה עדיף על פני גילוייה לשם עשיית צדק; בית המשפט רשאי, בטרם יקבל החלטה לפי סעיף קטן זה, לעיין בראיה ולשמוע הסברים שלא בנוכחות המשיב ובא כוחו.

(ג2) בית המשפט ידון בדלתיים סגורות בעת מתן עדותו של עד שזהותו חסויה על פי תעודת חיסיון שהוצאה מכוח סעיפים 44 או 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, או על פי הוראת כל דין אחר; ואולם בית המשפט רשאי, מטעמים שיירשמו, לדון בעניין, כולו או מקצתו, בפומבי."

(ב) בסעיף קטן (ד), בסופו יבוא "ורשאי הוא להורות כאמור גם בדיון לפי סעיף קטן (ג2), מטעמים שיירשמו";

(2) בתוספת הראשונה –

(א) פרטים 8, 10 ו-11 – יימחקו;

(ב) אחרי פרט 13 יבוא: "14. עבירות לפי סעיפים 21 ו-31 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016."

תיקון חוק הביטוח הלאומי – מס' 178

84. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, בסעיף 326(ג), במקום "באחת או יותר מהעבירות המנויות בפסקאות (1) ו-(2) בהגדרה "עבירת ביטחון" בחוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה), התשס"ו-2006, "יבוא "בעבירת ביטחון חמורה כהגדרתה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016".

תיקון חוק הסניגוריה הציבורית – מס' 23

85. בחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995, בסעיף 18(א), אחרי פסקה (18) יבוא: "(19) מי שבית המשפט החליט למנות לו סניגור לפי סעיף 51(ג) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016".

תיקון חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) – מס' 13

86. בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, בסעיף 35(ב) –

(1) בפסקה (2), במקום "64, 66, 67, 84 ו-85" יבוא "64";

(2) במקום פסקה (3) יבוא: "(3) עבירת טרור חמורה כהגדרתה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016";

(3) פסקה (5) – תימחק.

תיקון חוק איסור הקמת מצבות זיכרון לזכר מבצעי מעשי טרור

87. בחוק איסור הקמת מצבות זיכרון לזכר מבצעי מעשי טרור, התשנ"ח-1998, בסעיף 3, במקום "לפי סעיף 4 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948" יבוא "לפי סעיף 24 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016".

תיקון חוק עזרה בין משפטית בין מדינות – מס' 11

88. בחוק עזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998, בתוספת השנייה –

(1) בפרט ג2, ברישה, במקום "כהגדרתו בחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2004" יבוא "כהגדרתו בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (בתוספת זו – חוק המאבק בטרור)";

(2) אחרי פרט יא יבוא: "יב. עבירות טרור, כהגדרתן בחוק המאבק בטרור."

תיקון חוק חופש המידע – מס' 13

89. בחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, בסעיף 14(א), אחרי פסקה (14) יבוא: "(15) הוועדה המייעצת, לפי סעיף 14 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016."

תיקון חוק איסור הלבנת הון – מס' 15

90. בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 –

(1) ההגדרה "חוק איסור מימון טרור" – תימחק;

(2) אחרי ההגדרה "חוק החברות" יבוא: "'חוק המאבק בטרור" – חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016";

(3) בסעיף 28, במקום "איסור מימון טרור" יבוא "המאבק בטרור";

(4) בסעיף 29(ב), במקום "איסור מימון טרור" יבוא "המאבק בטרור";

(5) בסעיף 30, בכל מקום, במקום "איסור מימון טרור" יבוא "המאבק בטרור";

(6) בסעיף 31(א), במקום "איסור מימון טרור" יבוא "המאבק בטרור";

(7) בסעיף 31ב(א)(1), במקום "סעיף 48(א) לחוק איסור מימון טרור" יבוא "סעיף 95 לחוק המאבק בטרור";

(8) בתוספת הראשונה, בפרט (18), במקום "או לפי סימנים ב' עד ו' לפרק ז' של חלק ב' לחוק העונשין" יבוא "לפי סימנים ב' עד ו' לפרק ז' של חלק ב' לחוק העונשין, או לפי סעיפים 20, 21, 22, 23, 25, 28, 29, 30, 31 ו-32 לחוק המאבק בטרור, או עבירה שהיא מעשה טרור לפי החוק האמור".

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים – מס' 99

91. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, בתוספת הראשונה, אחרי פרט 54 יבוא:

"55. מאבק בטרור –

(1) החלטה של רשות בעניין צו תפיסה מינהלי וצו חילוט לפי פרק ה' לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן – חוק המאבק בטרור);

(2) החלטה של רשות בעניין צו למניעת פעילות או צו להגבלת שימוש במקום, לפי פרק ו' לחוק המאבק בטרור."

תיקון חוק מאבק בארגוני פשיעה – מס' 5

92. בחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003, בתוספת הראשונה, פרט 3 – יימחק.

תיקון חוק הסדרת מחקרים במחוללי מחלות ביולוגיים

93. בחוק הסדרת מחקרים במחוללי מחלות ביולוגיים, התשס"ט-2008, בסעיף 1, בהגדרה "עבירת ביטחון", אחרי פסקה (5) יבוא: "(6) עבירת טרור כהגדרתה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, למעט עבירה לפי סעיפים 26, 32 ו-36 לחוק האמור".

פרק ח': הוראות שונות

אצילת סמכויות

94. (א) סמכותם של שר הביטחון ושל ראש רשות ביטחון לפי חוק זה אינה ניתנת לאצילה, אלא אם כן נקבע אחרת בחוק זה.

(ב) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול לפרקליט המדינה ולמשנה לפרקליט המדינה את הסמכויות הנתונות לו לפי סעיפים 3(ב), 46(א)(3) ו-52(ב), ולעניין הסמכות הנתונה לו לפי סעיף 3(ב) – גם למשנה ליועץ המשפטי לממשלה.

תחולת חוק איסור הלבנת הון

95. (א) הסמכויות הנתונות לנגיד בנק ישראל ולשר להוציא צווים לשם אכיפתו של חוק איסור הלבנת הון כאמור בסעיפים 7, 8 או 8ב לאותו חוק יהיו נתונות להם גם לשם אכיפת הוראות סעיפים 31 עד 36 לחוק זה, וכן יהיה רשאי כל אחד מהם, בהסכמת שר המשפטים ובהתייעצות עם השר לביטחון הפנים, לקבוע בצו, לגבי תאגיד בנקאי או גוף, כאמור בסעיפים 7, 8 או 8ב לחוק האמור, הוראות בדבר בדיקת פרטי הזיהוי של צדדים לפעולה ברכוש אל מול פרטי הזיהוי של ארגוני טרור מוכרזים ופרטי הזיהוי של מי שהוכרז עליהם לפי סעיף 11 שהם פעילי טרור.

(ב) דיווחים שיתקבלו לפי סעיף זה ברשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור יישמרו במאגר המידע שהוקם לפי סעיף 28 לחוק איסור הלבנת הון; העברת מידע שהתקבל לפי סעיף זה או לשם אכיפת הוראות הסעיפים המנויים בסעיף קטן (א), ממאגר המידע, תיעשה לפי הוראות החוק האמור; הוראות סעיף 31א לחוק איסור הלבנת הון שעניינן חובת סודיות ואיסור גילוי מידע ושימוש בו שלא לפי הוראות חוק איסור הלבנת הון, יחולו גם על אדם שהגיע אליו מידע שהתקבל לפי סעיף זה.

(ג) אחראי למילוי חובות בתאגיד בנקאי ובכל גוף המנוי בתוספת השלישית לחוק איסור הלבנת הון, שמונה לפי סעיף 8 לחוק האמור, או אחראי למילוי חובות בתאגיד שהוא סוחר באבנים יקרות, שמונה לפי סעיף 8א(ו) לחוק האמור, יפעל גם לקיום החובות שיוטלו בצווים לפי סעיף קטן (א) על התאגיד או הגוף האמור ולהדרכת העובדים לקיום החובות כאמור ולפיקוח על מילוין.

(ד) המפקחים שמונו לפי סעיף 11ד לחוק איסור הלבנת הון יפקחו גם על ביצוע הוראות צווים לפי סעיף קטן (א), שעניינן חובות תאגיד בנקאי, גוף המנוי בתוספת השלישית לחוק האמור וסוחר באבנים יקרות, ולשם כך יהיו נתונות להם הסמכויות שלפי החוק האמור ויחולו הוראות פרק ד' 2 לחוק האמור.

(ה) הוראות סעיף 14 לחוק איסור הלבנת הון הקובעות עיצום כספי על הפרת הוראות לפי החוק האמור, יחולו גם לעניין הפרת הוראות צווים לפי סעיף קטן (א); הסמכויות הנתונות לוועדה להטלת עיצום כספי שהוקמה לפי סעיף 13 לחוק איסור הלבנת הון יהיו נתונות לה גם לגבי מי שהפר את הוראות הצווים האמורים ולעניין עיצום כספי יחולו ההוראות לפי פרק ה' לחוק האמור.

(ו) הוטל עיצום כספי לפי סעיף זה ושולם העיצום, לא יוגש כתב אישום בשל עבירה לפי סעיף 36 בשל אותו מעשה שבשלו הוטל העיצום הכספי.

(ז) על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראות צו לפי סעיף קטן (א), לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד, אף אם המעשה מהווה הפרה גם של צו לפי חוק איסור הלבנת הון.

שמירת דינים

96. הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין ולא לגרוע ממנו.

ביצוע ותקנות

97. (א) בכפוף להוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג), שר המשפטים ממונה על ביצוע הוראות חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, ובכלל זה תקנות בעניינים אלה:

(1) סדרי דין בבקשה לחילוט בהליך פלילי, לרבות לעניין מסירת הודעה לטוענים לזכות ברכוש, והגשת טענותיהם בעניין החילוט;

(2) ניהול הרכוש שנתפס וחולט לפי הוראות פרק ה', ובכלל זה אופן תשלום הוצאות ניהול הרכוש כאמור; תקנות לפי פסקה זו יותקנו בהסכמת שר האוצר.

(ב) שר הביטחון ממונה על ביצוע הוראות פרק ב' לעניין הכרזה, ועל ביצוע הוראות סימן ב' לפרק ה' לעניין תפיסה וחילוט מינהליים.

(ג) השר לביטחון הפנים ממונה על ביצוע הוראות פרק ו', והוא רשאי, בהסכמת שר המשפטים, להתקין תקנות לביצועו, ובכלל זה תקנות בעניינים אלה:

(1) המצאת עותק של צו למניעת פעילות ושל צו להגבלת שימוש במקום, לבעלים של מקום או למחזיק בו;

(2) הגשת טענות בעניין צווים כאמור בפסקה (1).

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), שר הביטחון ושר המשפטים רשאים לקבוע יחד תקנות בעניינים אלה:

(1) הכרזות לפי פרק ב', ובכלל זה פרטים שייכללו בהכרזות כאמור;

(2) דרכים ומועדים להמצאת הודעות לארגון טרור מוכרז או למי שהוכרז פעיל טרור, ולמי שחלה עליו

חובת דיווח לפי הוראות סעיפים 7 או 8 לחוק איסור
הלבנת הון;

(3) הדרך והמועד להגשת בקשה לביטול הכרזה, וכן
אופן קיום הביקורת התקופתית על הכרזה לפי סימן ב'
לפרק ב';

(4) צווי תפיסה מינהליים או צווי חילוט לפי פרק ה';
תקנות לעניין ביצוע צווים כאמור יותקנו בהתייעצות עם
השר לביטחון הפנים.

(ה) (1) תקנות לפי חוק זה, למעט צווים בעניין הכרזות
על ארגון טרור או על פעיל טרור לפי פרק ב', יותקנו
באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת;

(2) על אף האמור בפסקה (1), תקנות לפי פרק ו'
יותקנו באישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת.

שינוי התוספות

98. שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט
של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספות.

דיווח לכנסת

99. שר המשפטים ידווח לוועדת החוקה חוק ומשפט
של הכנסת, ב-1 ביוני בכל שנה, על אלה:

(1) מספר כתבי האישום שהוגשו בשנה שקדמה
למועד הדיווח בשל עבירה לפי סעיף 24, ואופן יישום
הוראות הסעיף האמור;

(2) יישום הוראות פרק ד', ובכלל זה על מספר
המקרים שבהם –

(א) קצין ממונה השהה הבאת עצור בעבירת ביטחון
לפני שופט לפי הוראות סעיף 46(א)(1) או (2), לרבות
פירוט בדבר תקופות ההשהיה;

(ב) בית משפט הורה על השהיית הבאתו של עצור בעבירת ביטחון לפני שופט לפי הוראות סעיף 46(א) (3);

(ג) שופט ציווה על מעצרו של עצור בעבירת ביטחון כאמור בסעיף 17(א) לחוק המעצרים כנוסחו כפי שהוא מוחל בסעיף 47 לחוק זה, לרבות פירוט בדבר התקופות שבהן הוחזק במעצר כאמור בסעיף 17(ב) לחוק המעצרים כפי שהוא מוחל בסעיף האמור ולרבות פירוט בדבר התקופות שבהן הוחזק במעצר לתקופה העולה על 15 ימים;

(ד) בית המשפט העליון האריך את מעצרו של עצור בעבירת ביטחון שלא בנוכחות העצור לפי הוראות סעיף 48, לרבות פירוט בדבר התקופות שבהן הוחזק במעצר;

(ה) בית המשפט הורה על קיום דיון לפי הוראות סעיף 49(ב) או 50(ב);

(ו) מונה לעצור סניגור לפי הוראות סעיף 51(ג);

(ז) בית המשפט הורה שלא להביא את החלטתו לידיעת העצור לפי הוראות סעיף 51(ד) והמועד שבו הובאה לידיעת העצור החלטת בית משפט שהתקבלה בדיון שהתקיים שלא בנוכחותו כאמור בסעיף האמור;

(ח) הופעלה יותר מסמכות אחת מהסמכויות לפי הוראות סעיפים 46(א)(2) ו-47, 48, 49(ב) או 50(ב), וסעיף 35 לחוק המעצרים, וכן את פירוט הסמכויות שהופעלו.

תחילה

100. (א) תחילתו של חוק זה ביום ל' בתשרי התשע"ז (1 בנובמבר 2016) (להלן – יום התחילה).

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), תחילתו של ביטול תקנות 84, 85 ו-120 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, כאמור בסעיף 76 לחוק זה, ביום ג' באדר התשע"ז (1 במרס 2017), ואולם העמדה לדין בעבירה שנעברה לאחר יום התחילה או הפעלת סמכות אחרת לפי תקנות 84, 85 או 120 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, בתקופה שבין יום התחילה ליום ביטולן, טעונה אישור של היועץ המשפטי לממשלה או של פרקליט המדינה; הסמכות לתת אישור כאמור אינה ניתנת לאצילה.

תחולה והוראות מעבר

101. (א) חבר בני אדם שהוכרז, לפני יום התחילה, שהוא ארגון טרוריסטי לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948 (בסעיף זה – פקודת מניעת טרור) או שהוא התאחדות בלתי מותרת לפי תקנה 84(1)(ב) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, יראו אותו כאילו הכריזו עליו בהכרזה קבועה שהוא ארגון טרור לפי סעיף 6 לחוק זה.

(ב) חבר בני אדם שהוכרז, לפני יום התחילה, שהוא ארגון טרור לפי סעיף 2 לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005 (בסעיף זה – חוק איסור מימון טרור), יראו אותו כאילו הכריזו עליו שהוא ארגון טרור לפי סעיף 11(א) לחוק זה.

(ג) אדם שהוכרז, לפני יום התחילה, שהוא פעיל טרור לפי סעיף 2 לחוק איסור מימון טרור, יראו אותו כאילו הכריזו עליו שהוא פעיל טרור לפי סעיף 11(א)(2) או (3)(ג) לחוק זה.

(ד) על רכוש שנתפס, חולט או הוחרם ערב יום התחילה יחול הדין שחל ערב יום התחילה.

(ה) העבירות המנויות להלן, שנעברו ערב יום התחילה, יראו אותן כעבירת טרור חמורה:

(1) עבירה לפי סעיפים 2 או 3 לפקודת מניעת טרור;

(2) עבירה לפי סעיף 8 לחוק איסור מימון טרור;

(3) עבירה לפי תקנות 84 או 85 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945;

(4) לעניין הוראות פרק ד' – גם עבירת ביטחון כהגדרתה בחוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה), התשס"ו-2006.

תוספת

(סעיפים 42 ו-98)

(1) אפגניסטן;

(2) לוב;

(3) סודן;

(4) פקיסטן.